

رویکرد آمریکایی در ارزیابی دامنه قدرت نرم ایالات متحده در هند

امدی عیداله*

محقق مهمان، گروه مطالعات توسعه، دانشگاه بین‌المللی دافودیل، داکا، بنگلادش | مدرسه علوم اجتماعی و مطالعات جهانی، دانشگاه می‌سی‌سی‌پی جنوبی، آمریکا.

مشخصات مقاله	چکیده
مقاله پژوهشی موضوع: روابط بین‌الملل حوزه موضوعی: هند و ایالات متحده	در این مطالعه، میزان دسترسی و اثربخشی قدرت نرم ایالات متحده در هند از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۵م ارزیابی شده است. همچنین، بررسی شده است که چگونه ابزارهای فرهنگی، آموزشی، اقتصادی و دیپلماتیکی برداشت‌های هندیان را از ایالات متحده شکل داده است. در این مطالعه، با بهره‌گیری از نظریه قدرت نرم جوزف نای، تحلیل محتوای کیفی با داده‌های کمی حاصل از نظرسنجی‌های پیو و شاخص‌های ثانویه- از جمله تبادل آموزشی، جریان‌های کمک و ارقام تجاری- ادغام شده است. بر پایه یافته‌ها، نفوذ ایالات متحده در هند چشمگیر همان‌توازن است، به طوری که در حوزه‌های فناوری، آموزش و سرگرمی قوی‌ترین است، اما به دلیل بی‌اعتمادی تاریخی، حساسیت‌های فرهنگی و پیچیدگی‌های ژئوپلیتیکی محدود شده است. ابتکارهایی مانند تبادل‌های فولبرایت، تعامل با مهاجران و همکاری‌های اقتصادی، حسن نیت را تقویت کرده است، اما تناقض‌های مشهود در سیاست و پیام‌های اخلاقی ایالات متحده همچنان جذابیت عمیق را محدود می‌کند. در نتیجه‌گیری بلید گفت تعامل پایدار و خلاقانه- مبتنی بر اعتبار، برابری و رفاه مشترک- برای تبدیل جذابیت فرهنگی آمریکا به نفوذ راهبردی پایدار در بافت چندقطبی و در حال تحول هند ضروری است.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۷/۲۱ تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴/۰۸/۲۷ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۹/۰۴ تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۱۰/۱۶	
واژگان کلیدی: دیپلماسی عمومی، روابط ایالات متحده و هند، قدرت نرم، مشارکت راهبردی، نفوذ فرهنگی.	

ارجاع به این مقاله: عیداله م. (۲۰۲۴). «رویکرد آمریکایی در ارزیابی دامنه قدرت نرم ایالات متحده در هند». *مطالعات کشورها*. ۴۶-۱: (۴). doi: <https://doi.org/10.22059/jcountst.2025.404234.1383>

وبگاه: <https://jcountst.ut.ac.ir> | رایانامه: jcountst@ut.ac.ir
 شاپای الکترونیکی: ۹۱۹۳-۲۹۸۰ | ناشر: دانشگاه تهران

نویسنده مسئول: ✉ md.obaidullah@usm.edu | <https://orcid.org/0000-0003->
 2380-4557

۱. مقدمه

در نظام بین‌المللی آنارشی و فاقد اقتدار مرکزی، دولت‌ها روابط را از طریق قدرت و به صورت‌های مختلفی هدایت می‌کنند. پس از جنگ سرد، ایالات متحده وارد دوران «برتری آمریکا» شد و از دهه ۲۰۱۰م، با نظمی چندقطبی‌تر و وجهیم (صادقی، ۱۴۰۳؛ Obaidullah & Raihan, 2024). در چنین فضایی، واشنگتن به‌طور فزاینده‌ای قدرت سخت سنتی (نیروی نظامی، تحریم‌های اقتصادی، و اجبار) را با راهبردهای قدرت نرم کامل می‌کند که هدف از آن دستیابی به اهداف از طریق جذب و اقناع است. نای قدرت نرم را چنین تعریف می‌کند: توانایی شکل‌دهی به ترجیح‌های دیگران از طریق جذابیت و همسوسازی ارزش‌ها، به‌جای اجبار (Nye, 1990). روی آوردن ایالات متحده به «قدرت هوشمند»، ترکیبی از ابزارهای سخت و نرم، نشان‌دهنده این شناخت است که با صرف قدرت نظامی نمی‌توان نفوذ را در جهانی حفظ کرد که ایده‌ها، فرهنگ و مشروعیت تعیین‌کننده است (Nye, 2023).

در چنین راهبردی، هند جایگاهی محوری دارد. هند در جایگاه قدرتی درحال ظهور با اقتصادی رو به رشد، جمعیتی عظیم و موقعیت راهبردی در جنوب آسیا، به‌طور فزاینده‌ای به چشم واشنگتن، شریکی ضروری برای ثبات منطقه‌ای است (Mohan, 2025). منافع مشترک، از امنیت هند و اقیانوسیه و مبارزه با تروریسم گرفته تا جلوگیری از گسترش سلاح‌های کشتار جمعی، زیربنای این همکاری است (Sullivan de Estrada, 2023). جایگاه هند به‌عنوان بزرگ‌ترین دموکراسی جهان (Rajesh & Dayal, 2024) و میراث فرهنگی غنی آن، این کشور را به عرصه‌ای بدل کرده است که قدرت نرم ایالات متحده در آن آزموده شود. ایجاد حسن‌نیت در هند نه تنها اهداف دوجانبه، بلکه هدف بزرگ‌تر متعادل‌سازی نفوذ رقیبان، به‌ویژه گسترش نفوذ چین را در منطقه، برآورده می‌کند (Obaidullah, 2025; Tellis, 2023). با درک این موضوع، دولت‌های اخیر ایالات متحده، تعامل قدرت نرم با هند را به اولویت سیاسی خود ارتقا داده‌اند.

در دولت بایدن، این مسیر عمیق‌تر شد. در سال ۲۰۲۳م، سفر رسمی نخست‌وزیر نارندرا مودی به واشنگتن، محوریت هند را در راهبرد هند و اقیانوسیه ایالات متحده برجسته کرد و ابتکارهای جدیدی در زمینه‌های دفاعی، فناوری و همکاری‌های اقلیمی شکل گرفت. سازوکارهای چندجانبه و چندجانبه محدود

مانند گفتگوی امنیتی چهارجانبه (کوآد)^۱ برای قرارداد هند در جایگاه ستون اصلی «هند و اقیانوسیه آزاد و باز» تقویت شده است (Mohan, 2020). این تلاش‌ها بر اساس شتاب دهه گذشته بنا شده است؛ دورانی که رویدادهای بزرگ با محوریت مهاجران، مانند گردهمایی «سلام، مودی»^۲ در سال ۲۰۱۹م در هوستون و گردهمایی «ناماسته ترامپ» در سال ۲۰۲۰م در احمدآباد، نمادی از تشدید روزافزون روابط ایالات متحده و هند بود (Mohan & Pita, 2020). این تعامل‌ها در کنار هم نشان می‌دهد که چگونه انتخاب‌های سیاسی آگاهانه و رقابت قدرت‌های بزرگ، هند را به نقطه کانونی قدرت نرم ایالات متحده تبدیل کرده است.

در این مقاله، متون قدرت نرم از سه منظر بررسی شده است. نخست، با تفکیک مسیریایی مانند ارزش‌ها، شبکه‌ها (آموزش، تحقیق، مهاجران) و سکوها (رسانه، دیپلماسی دیجیتال) و با نظریه پردازی در این باره که چه زمانی جذابیت به هم‌سویی سیاسی در مقابل تغییر نگرش صرف تبدیل می‌شود، شرایط دامنه قدرت نرم را در دموکراسی ملی‌گرا و از منظر راهبردی مستقل مشخص کرده‌ایم. دوم، شاخص‌های عمومی موجود درباره تعامل قدرت نرم ایالات متحده و هند، از جمله تبادل‌های آموزشی و فرهنگی، فعالیت‌های دیپلماسی عمومی، دسترسی رسانه‌ای و دیجیتال، و پیوندهای مشترک علمی/ فناوری با داده‌های مربوط به افکار عمومی با هم ادغام شد تا نقشه‌ای روش‌مند از ابزارها و مخاطبان در طول زمان فراهم آید. سوم، ردیابی کیفی فرایند از رویدادهای مهم تعاملی با آزمون‌های کمی توصیفی و استنباطی محدود ترکیب شده است تا اثربخشی و محدودیت‌ها را ارزیابی کرد. این نوآوری‌ها در کنار هم، فراتر از ادعاهای کلی درباره «قدرت هوشمند» به پیش رفته است تا مشخص کنیم قدرت نرم در هند در کجا مؤثر است؟ در کجا متوقف می‌شود؟ و چرا؟

مطالعه قدرت نرم ایالات متحده در هند اهمیت علمی و نظری دارد. در عمل، اندازه هند و جهت‌گیری مستقل سیاست خارجی آن، این کشور را به هدفی دشوار برای نفوذ خارجی بدل کرده است؛ نتایج در اینجا مستقیم بر منافع راهبردی ایالات متحده در آسیا تأثیر می‌گذارد. به‌لحاظ نظری، هند نمونه‌ای آشکار است برای ارزیابی زمان و چگونگی موفقیت قدرت نرم. تسلط بر زبان

1. Quadrilateral Security Dialogue (Quad)
2. Howdy, Modi

انگلیسی، تبادل آموزشی قوی و استفاده گسترده از رسانه‌های جهانی در ظاهر به نفع نفوذ ایالات متحده است، اما سابقه عدم تعهد هند، فرهنگ بومی قوی، و حساسیت به دخالت خارجی موانعی واقعی ایجاد می‌کنند. بنابراین، در این مقاله این پرسش‌ها را مطرح کرده‌ایم: ایالات متحده چگونه قدرت نرم را در هند به کار می‌گیرد؟ این ابزارها در شکل‌دهی به برداشتها و پیشبرد اهداف ایالات متحده چقدر مؤثر است؟ و چه چالش‌هایی موفقیت آن را محدود می‌کند؟

ساختار این مقاله به قرار زیر است: در بخش بعدی، مفهوم قدرت نرم و تلاش‌های ایالات متحده در هند در چارچوب متون موجود بررسی شده است. سپس، در چارچوبی نظری، مبتنی بر نظریه جذب نای، با استفاده از روش‌شناسی ترکیبی مطالعه کیفی با داده‌های کمی، پژوهش دنبال شده است. نتایج در سه بخش به قرار زیر است: راهبردهای قدرت نرم ایالات متحده در هند، اثربخشی آن و چالش‌های موجود. در ادامه توضیح می‌دهیم که چرا برخی راهبردها موفق از آب درمی‌آید یا شکست می‌خورد. در نتیجه‌گیری، یافته‌ها را با توصیه‌هایی برای افزایش تعامل قدرت نرم ایالات متحده در هند خاتمه بخشیده‌ایم.

۲. مرور پیشینه

مفهوم قدرت نرم را جوزف نای چنین مطرح کرد: کسب نفوذ از طریق جذب به جای اجبار (Nye, 1990). این مفهوم در روابط بین‌الملل همچنان جایگاه محوری خود را حفظ کرده است. از آن زمان، تحقیقات در این چارچوب گسترش یافت و آن را درباره نفوذ ایالات متحده در اروپا، شرق آسیا و رقابت جهانی با چین به کار می‌برند (Kim, 2009; Nye, 2017; 2023). با این حال، هند با اینکه در جایگاه قدرتی بزرگ ظاهر شد و نقش رو به رشد آن در راهبرد هند و اقیانوسیه واشنگتن بارز است، توجه به نسبت کمی را به خود جلب کرده است. این غفلت در خور توجه است، زیرا هند نه تنها شریکی مهم برای ایالات متحده، بلکه جایگاهی کلیدی برای رقابت قدرت نرم در جنوب آسیا نیز محسوب می‌شود.

در متون موجود بیشتر بر عرصه‌های سنتی قدرت نرم ایالات متحده، از جمله بر متحدان ناتو یا شرکای آسیایی مانند ژاپن و کره جنوبی، تأکید شده است و جنوب آسیا به نسبت کمتر بررسی شده است. در برخی آثار تطبیقی (Gupta, 2013; Obaidullah & Raihan, 2024) مبادله‌های آموزشی و فرهنگی ایالات متحده و هند تصدیق شده است، اما تحلیلی روش‌مند درباره آثار بلندمدت آن

دیده نمی‌شود. در بسیاری از تحقیقات درباره روابط ایالات متحده و هند، به جای ابعاد نرم‌تر جذابیت، بر عناصر قدرت سخت تمرکز شده است؛ از جمله بر همکاری هسته‌ای، توافق‌های دفاعی یا دیپلماسی نخبگان. در نتیجه، جنبه‌های نرم‌تر نفوذ ایالات متحده در مباحث دانشگاهی چندان بررسی نشده است و نقطه کور جغرافیایی ایجاد کرده است که با اهمیت راهبردی رو به افزایش هند در تضاد قرار می‌گیرد.

ضعف دوم در متون موجود، روش‌شناختی است. بسیاری از مطالعات درباره قدرت نرم، مفهومی یا کیفی است و بر تحلیل گفتمان، مصاحبه با نخبگان یا گزارش‌های توصیفی از برنامه‌های فرهنگی و آموزشی تکیه شده است (Parmar & Cox, 2010; Scott-Smith, 2011). این رویکردها مفید است، اما کمتر آثار قدرت نرم بر افکار عمومی کمی‌سازی شده است. شاخص‌های جهانی، از جمله شاخص قدرت نرم جهانی برند فایننس، رتبه‌بندی‌های کلی هستند و برای ثبت تغییرات در روابط دوجانبه خاص طراحی نشده‌اند. بنابراین، شواهدی روش‌مند در دست نداریم که آیا ابتکارهای آمریکا-بورسیه‌ها، حضور در رسانه‌ها یا دیپلماسی عمومی-واقعا برداشت‌های هندیان را از ایالات متحده تغییر داده است؟ اندک مطالعات عمیق کیفی با نظرسنجی کمی یا داده‌های طولی افکارسنجی متناسب با هند ترکیب شده است که شکاف در خور توجهی را برای درک تأثیر سنجش‌پذیر قدرت نرم در این زمینه فرا روی ما قرار می‌دهد.

محدودیت دیگر، نادیده گرفتن رقابت است. طرح کمربند و راه چین و گسترش اقتصادی وسیع‌تر، مزایای مشهود و ملموسی را پیش می‌کشد که با نفوذ فرهنگی ایالات متحده در جنوب آسیا در رقابت قرار می‌گیرد (Kim, 2009). محققان رقابت ایالات متحده و چین را در قدرت نرم تصدیق کرده‌اند (deLisle, 2020; Obaidullah & Raihan, 2024)، با این حال هند به‌ندرت در منزلگاه مناقشه که در آن جذابیت آمریکایی باید با انگیزه‌های چینی رقابت کند، بررسی شده است.

باتوجه به سنت‌های قوی عدم‌تعهد و استقلال راهبردی هند، طرح این پرسش بسیار مهم است: مردم و نخبگان هند چه تفسیری از تلاش‌های ایالات متحده در مقابل ابتکارهای چین دارند (اشرفی و شیخ‌الاسلامی، ۱۴۰۲؛ صفری و صادقی‌فر، ۱۴۰۳)؟ نبود تحقیقی درباره چگونگی تعامل راهبردهای آمریکا و چین در محیط هند، شکاف بزرگی در درک مقایسه‌ای رقابت قدرت نرم ایجاد می‌کند.

به علاوه، در مطالعات اغلب نقش رسانه‌های داخلی، نخبگان و صنایع فرهنگی هند در فیلتر کردن نفوذ ایالات متحده نادیده گرفته شده است. فیلم‌ها، موسیقی و برنامه‌های آموزشی آمریکایی به طور گسترده در هند پخش می‌شود (Crane, 2014; Vlassis, 2016). با این حال، بالیوود، رسانه‌های خبری هند و گفتمان سیاسی میانجی‌گر این عرضه هستند. در اندک فعالیت تجربی بررسی شده است که آیا روایت‌های ایالات متحده درباره دموکراسی، تغییرات اقلیمی یا مبارزه با تروریسم با مباحث داخلی هند همسوست؟ در این متون همچنین، از این نکته غفلت شده است که چگونه می‌توان با لفاظی‌های ملی‌گرایانه یا غرور فرهنگی محلی اثر پیام‌های آمریکایی را خنثی یا از نو تفسیر کرد.

دست آخر اینکه شکافی مداوم بین نظریه و شواهد وجود دارد. در تحقیقات نشان داده شده است که افکار عمومی همراه، اهرم دیپلماتیکی کشور را تقویت می‌کند (Golan & Yang, 2013; Goldsmith & Horiuchi, 2009). با این حال، در اندک پژوهش‌هایی بررسی شده است که آیا برنامه‌های فرهنگی و آموزشی ایالات متحده در هند، مانند بورس‌های فولبرایت یا شبکه‌های فارغ‌التحصیلان، به‌راستی حسن نیت یا حمایت سیاسی پایدار ایجاد می‌کند؟ در مباحث نظری اذعان شده است که تناقض‌ها در سیاست خارجی ایالات متحده - از جمله مداخله‌های نظامی یک‌جانبه یا قطب‌بندی داخلی که اعتبار را تضعیف می‌کند - تضعیف‌کننده قدرت نرم هم هست (Scott-Smith, 2011). اما، این پویایی‌ها به‌طور روشن‌مند درباره هند بررسی نشده است. بنابراین، اثربخشی قدرت نرم ایالات متحده در هند همچنان نامشخص است و کمتر بررسی شده است.

در این مطالعه، با تمرکز مستقیم بر هند و با استفاده از رویکردی ترکیبی از شواهد کیفی و کمی، در پی پرکردن این شکاف‌ها بوده‌ایم. در این مطالعه ارزیابی می‌کنیم که چگونه راهبردهای ایالات متحده در دیپلماسی فرهنگی، تبادل‌های آموزشی و تعامل رسانه‌ای با مردم و نخبگان هند طنین‌انداز می‌شود؛ در عین حال، این تلاش‌ها را در محیط رقابتی شکل‌گرفته بر اساس ابتکارهای چین و سنت دیرینه استقلال هند بررسی کرده‌ایم. در این طرح، با ترکیب داده‌های نظرسنجی، شاخص‌ها و تحلیل گفتمان قصد داریم روایتی ظریف‌تر و تجربی‌تر از چگونگی عملکرد قدرت نرم در یکی از مهم‌ترین کشورهای جهان به‌لحاظ راهبردی، عرضه داریم.

۳. چارچوب نظری

نظریه قدرت نرم نای چارچوب اصلی این مطالعه را تشکیل می‌دهد. قدرت نرم حول محور جذابیت قرار دارد، نه بر پایه اجبار؛ و از فرهنگ، ارزش‌های سیاسی و سیاست‌های خارجی مشروع و به‌لحاظ اخلاقی معتبر نشأت می‌گیرد (Nye, 1990; 2017). این منابع برای ایالات متحده، هالیوود و جذابیت جهانی فرهنگ عامه آمریکایی، اعتبار آموزش عالی و فناوری ایالات متحده، الگوی نهادهای دموکراتیک و ابتکارهای دیپلماتیکی یا برنامه‌های همیاری است که منعکس‌کننده سخاوت و منافع مشترک است.

این نظریه درباره روابط ایالات متحده و هند نشان می‌دهد که وقتی فرهنگ و سیاست‌های آمریکا برای مردم هند و بخش‌های تأثیرگذار جامعه جذاب باشد، نتایج دوجانبه مطلوب‌تر می‌شود. در عمل، قدرت نرم ایالات متحده در هند از طریق صادرات فرهنگی مانند فیلم و موسیقی، مبادلات آموزشی و حرفه‌ای، کمک به توسعه، مشارکت‌های تجاری و فناوری و پیام‌های دیپلماتیکی، از بازدیدهای ریاست‌جمهوری گرفته تا فعالیت‌های ترویجی از طریق مراکز فرهنگی، آشکار می‌شود.

باین حال، قدرت نرم از طریق برداشتهای جامعه پذیرنده عمل می‌کند. تأثیر آن به چگونگی تفسیر مخاطبان هندی از اقدام‌های ایالات متحده بستگی دارد که بر پایه زمینه‌های تاریخی، سیاسی و اجتماعی هندیان شکل می‌گیرد. نای تأکید می‌کند که قدرت نرم کاملاً تحت کنترل فرستنده نیست: جذابیت آن بر پایه ارزش‌ها و تمایلات هدف تعیین می‌شود. به‌طور مثال، ترویج دموکراسی ایالات متحده در جایی که هنجارهای دموکراتیکی از قبل ارزشمند باشد طنین‌انداز می‌شود، اما ممکن است در جایی که حمایت از آن مداخله یا ریاکاری تلقی شود، نتیجه معکوس به‌همراه داشته باشد (ibid).

هند محیطی بسیار پیچیده برای آزمایش این نظریه است. از یک‌سو، محصولات فرهنگی و فرصت‌های آموزش عالی آمریکا محبوبیت در خور توجهی دارد و حسن نیت و اعتبار ایجاد می‌کند. از سوی دیگر، حساسیت پسااستعماری هند به حاکمیت و سنت عدم‌تعهد آن بدین معناست که ابتکارهای ایالات متحده به‌خودی‌خود پذیرفته نمی‌شود. همان‌طور که اسکات-اسمیت بیان داشته است، ملت‌ها نفوذ خارجی را تضعیف‌کننده استقلال می‌دانند؛ تلاش‌هایی که مقاومت شدید در برابر خطر تلقی می‌شود (Scott-Smith, 2011). این بدان معناست که

قدرت نرم ایالات متحده زمانی بیشترین تأثیر را خواهد داشت که ارزش‌ها و منافع، از جمله در آموزش و فناوری، همسو باشند و وقتی اعتبار زیر سؤال برود یا پیام‌ها با اولویت‌ها در تضاد قرار گیرد، کمترین تأثیر را خواهد داشت.

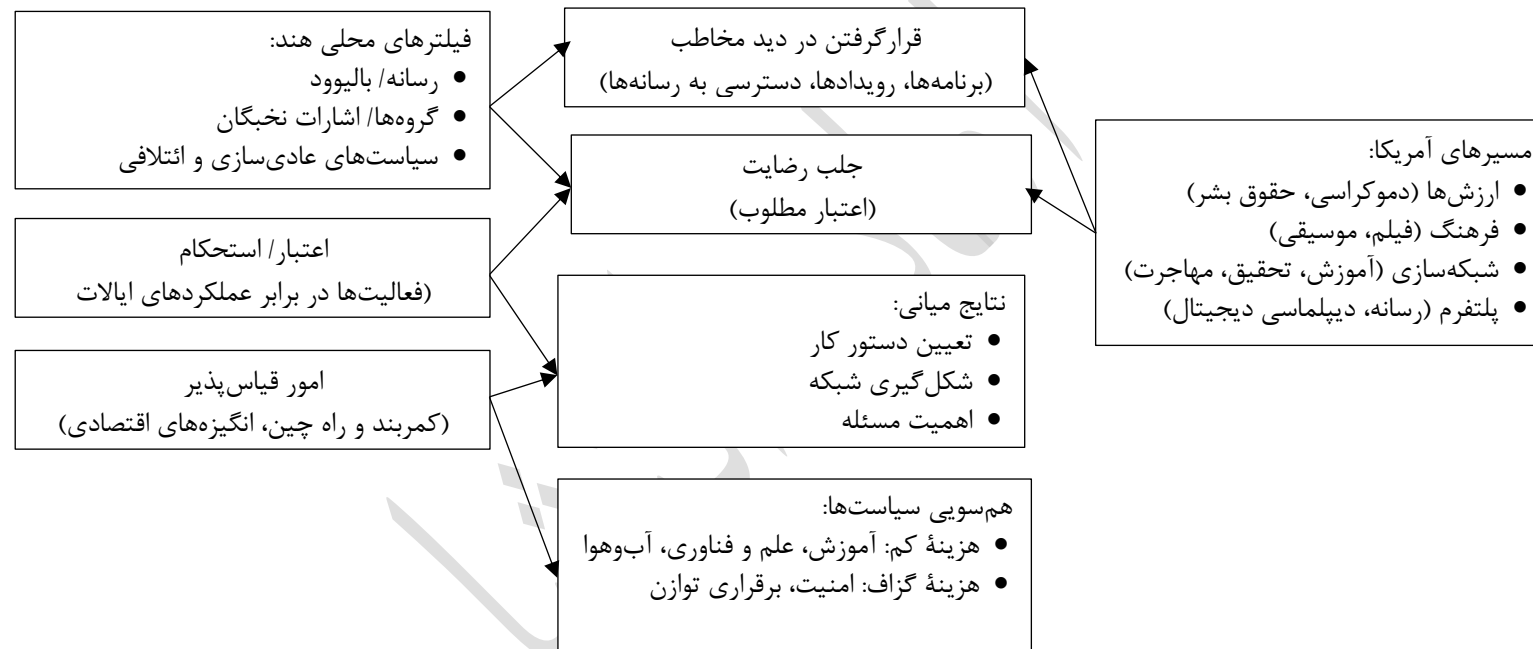
نظریه قدرت نرم همچنين، این مطالعه را به سمت شناسایی مسیرهای علی هدایت می‌کند. این نظریه ما را به سمت این پرسش سوق می‌دهد که آیا قرار گرفتن در معرض فرهنگ آمریکایی با احساس گرم‌تر به ایالات متحده هم‌بستگی دارد؟ آیا توسل به ارزش‌های دموکراتیکی مشترک در گفتمان سیاسی هند جذابیت می‌یابد؟ و آیا تغییرات افکار عمومی و ابتکارهای مهم ایالات متحده، مانند بازدیدهای سطح بالا یا کمک به بحران، هم‌زمان می‌شود؟ در این چارچوب همچنین، محدودیت‌ها برجسته می‌شود: اقتناع نه تنها به سیگنال‌دهی مداوم، بلکه به مخاطب پذیرا و نبود روایت‌های مخالف قوی، از جمله اقتصاد رقابتی چین در جنوب آسیا، نیاز دارد. شواهد تجربی از شرق و غرب آسیا نیز نشان می‌دهد که قدرت نرم تلفیقی مادی-فرهنگی چین اغلب جذابیت هنجاری ایالات متحده را تحت الشعاع قرار داده است (Obaidullah & Hossain, 2025).

در مجموع، نظریه قدرت نرم بیانگر آن است که نفوذ ایالات متحده در هند کمتر به انگیزه‌های مادی و بیشتر به هم‌سویی با هنجارها و اعتبار بستگی دارد. هر کجا که ابتکارهای آمریکا با آرمان‌های هند مرتبط باشد، مانند دسترسی به آموزش جهانی، پیشرفت فناوری یا مشارکت در پرداختن به چالش‌های جهانی، قدرت نرم احتمالاً موفق خواهد بود. هر کجا که اقدام‌های ایالات متحده با ارزش‌های اعلام‌شده مغایرت داشته باشد یا دخالت در امور داخلی تلقی شود، تلاش‌ها ممکن است با شکست مواجه شود. این چارچوب برای تفسیر شواهد استفاده خواهد شد و توضیح می‌دهیم که چرا قدرت نرم در برخی حوزه‌ها موفقیت‌هایی به همراه داشته است، در حالی که در برخی موارد دیگر با مقاومت همراه بوده است.

۴. روش پژوهش

۱.۴. طرح پژوهش و انتخاب مورد

این مطالعه طرح تحقیقی ترکیبی است برای ادغام تحلیل کیفی با تحلیل کمی

شکل ۱. چارچوب مفاهیم

داده‌های نظرسنجی و شاخص‌های ثانویه ارزیابی قدرت نرم ایالات متحده در هند از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۵ م. هند در جایگاه موردی مهم و ذاتاً در خور توجه انتخاب شد، زیرا نمایانگر دموکراسی محوری راهبردی است که طی آن ایالات متحده به‌طور فعال ابزارهای قدرت نرم را به‌کار گرفته است، اما نتایج آن چندان بررسی نشده و به‌لحاظ نظری آشکار نشده است. هند در جایگاه قدرتی در حال ظهور با فرهنگ بومی قوی، استقلال راهبردی در سیاست خارجی و تجربه تاریخی عدم تعهد، آزمونی دقیق از نظریه قدرت نرم را آشکار می‌کند، به‌ویژه در شرایطی که جذابیت، در مقایسه با محدودماندن به تغییر نگرش، به همسویی رفتاری بدل می‌شود. تمرکز بر کشوری واحد، تجزیه و تحلیل زمینه‌ای از سازوکارهای علی و فرایندهای تودرتو را که طرح‌های مقایسه‌ای اغلب آن‌ها را مبهم می‌کند، امکان‌پذیر می‌سازد.

واحد تحلیل عبارت است از دولت و مردم هند؛ هرچند تنوع در بخش‌های اجتماعی (جوانان، طبقه متوسط، نخبگان) و حوزه‌های مختلف (فناوری، آموزش، فرهنگ و دفاع) را نیز بررسی کرده‌ایم. با پیروی از چارچوب مطالعه موردی، این طرح امکان ردیابی فرایند و تحلیل زمانی را ممکن می‌کند؛ درعین حال، متغیرهای کلان ساختاری متفاوت در کشورهای مختلف کنترل شده است.

۲.۴. منابع داده و راهبردهای نمونه‌گیری

در این مطالعه سه منبع داده اصلی انتخاب و برای دستیابی به مثلث‌بندی با هم ادغام شد. در جدول ۱ معماری نمونه‌گیری نشان داده شده است.

توجیه انتخاب منابع. این منابع با استفاده از نمونه‌گیری هدف‌مند برای سنجش مستقیم متغیرهای قدرت نرم انتخاب شد. نظرسنجی پیو (Pew) دقیق‌ترین داده‌های افکار عمومی ملی موجود در هند را در بازه زمانی ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۳ م میسر می‌سازد. منابع رسانه‌ای هند بر اساس تیراژ (رتبه‌بندی دفتر حسابرسی تیراژ) و تنوع جغرافیایی/زبانی (انگلیسی و هندی) انتخاب شد. رسانه‌های محلی منطقه‌ای فقط به دلیل محدودیت منابع در ظرفیت کدگذاری، حذف شد که محدودیت این پژوهش قلمداد می‌شود. سوابق سیاستگذاری و داده‌های اقتصادی از منابع رسمی تهیه شد و اعتبار آن تضمین می‌شود. داده‌های آموزشی و دفاعی از منابع آماری دولتی، قابل‌اعتمادترین شاخص‌های کمی موجود، استخراج شد.

جدول ۱. معماری نمونه‌گیری

دسته‌بندی داده‌ها	منبع	دوره زمانی	حجم نمونه / پوشش	معیارهای انتخاب	هدف
داده‌های نظرسنجی	نگرش‌های جهانی مرکز تحقیقاتی پیو	۲۰۲۳-۲۰۱۳ م	$N \approx 18000$ تا ۱۵۰۰۰ هندی در هر جریان	تمامی جریان‌های موجود در هند؛ نمونه‌های دارای نماینده ملی	روندهای کلی میزان محبوبیت، ویژگی‌ها و اعتماد در مدت زمان پژوهش
محتوای رسانه‌ها	۸ روزنامه مهم هند (Times of India, The Hindu, Hindustan Times, Indian Express, Economic Times, Dainik Jagran, Dainik Bhaskar, Amar Ujala)	ژانویه ۲۰۱۳ تا دسامبر ۲۰۲۳ م	۱۲۴۷ مقاله	کلیدواژگان جستجو: "United States" OR "America" OR "Washington" in international sections; drawn from Factiva and ProQuest databases	ارزیابی اینکه چگونه ابتکارها و ویژگی‌های قدرت نرم ایالات متحده در گفتمان رسانه‌های نخبگان شکل گرفته و ارزیابی می‌شود.
سوابق سیاسی و تعامل‌ها	بیانیه‌های مطبوعاتی سفارت آمریکا در هند، بیانیه‌های وزارت امور خارجه، اطلاعیه‌های دوجانبه	ژانویه ۲۰۱۳ تا دسامبر ۲۰۲۳ م	۸۷ بیانیه سیاستگذاری اصلی و اطلاعیه‌های مشترک	تمامی بیانیه‌های دوجانبه عمومی، نتایج اجلاس‌ها و ابتکارهای اعلام‌شده	مستندسازی ورودی‌های قدرت نرم و پیام‌رسانی راهبردی در طول زمان
داده‌های تبادل‌های آموزشی	دفتر امور آموزشی و فرهنگی وزارت امور خارجه ایالات متحده (ECA)، گزارش‌های درهای باز درباره دانشجویان بین‌المللی، مؤسسه آموزش	۲۰۱۰ تا ۲۰۲۴ م	تعداد ثبت‌نام‌شده‌ها: ۱۶۹۰۰۰ (در ۲۰۱۴ م) تا ۳۳۰۰۰۰ (در ۲۰۲۳ م) تا ۲۰۲۴ م	کل ثبت‌نام‌های دانشجویان هندی؛ آمار ذی‌نفعان برنامه فولبرایت-نهر	مقیاس کمی و روند مسیر تبادل آموزشی

دسته‌بندی داده‌ها	منبع	دوره زمانی	حجم نمونه / پوشش	معیارهای انتخاب	هدف
بین‌المللی (IIE)					
شاخص‌های اقتصادی	دفتر تحلیل اقتصادی ایالات متحده، OECD، USAID؛ وزارت بازرگانی هند	۲۰۱۳ تا ۲۰۲۳ م	حجم تجارت: ۷۳ تا ۱۲۰ میلیارد دلار سالانه؛ کمک‌های مالی: سالانه ۱۳۰ تا ۲۰۰ میلیون دلار؛ سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی: در مجموع ۷۰/۶۵ میلیارد دلار	آمار رسمی تجارت دوجانبه، جریان‌های سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، پرداخت‌های کمک‌های مالی	سنجش بعد اقتصادی تعامل قدرت نرم
معیارهای همکاری دفاعی	پایگاه داده هزینه‌های نظامی SIPRI؛ دفتر همکاری امنیتی دفاعی ایالات متحده (DSCA)	۲۰۱۰ تا ۲۰۲۳ م	تجارت دفاعی: در مجموع بیش از ۲۰ میلیارد دلار؛ بیش از ۵۰ رزمایش مشترک	تمامی توافقنامه‌های دفاعی مهم (LEMOA, BECA, COMCASA)؛ رزمایش‌های نظامی	ارزیابی رشد و شدت مشارکت دفاعی به‌منزله پیامد رابطه‌ای

۳.۴. رویه‌های جمع‌آوری داده‌ها

۱.۳.۴. جمع‌آوری داده‌های کمی

داده‌های نظرسنجی. نظرسنجی‌های نگرش جهانی مرکز تحقیقات پیو از طریق پورتال مجموعه داده‌های عمومی این سازمان کسب شد (Ruiz et al., 2023). تمامی سؤال‌های مربوط به محبوبیت ایالات متحده، اعتماد به رئیس‌جمهور ایالات متحده و ارزیابی ویژگی‌های آمریکایی (فناوری، سرگرمی، آموزش، استانداردهای زندگی، قدرت نظامی، دموکراسی، تحمل) در بازه زمانی ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۳ م استخراج شد. برای هر جریان، فقط پاسخ‌دهندگان هندی را حفظ کردیم (حدود ۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰ نفر در هر جریان) و پاسخ‌ها را در دسته‌های استاندارد دودویی و ترتیبی (مطلوب/ نامطلوب، اعتماد زیاد/ متوسط/ کم) گدگذاری کردیم.

داده‌های اقتصادی و آموزشی. آمار USAID، گزارش‌های درهای باز درباره دانشجویان بین‌الملل و دفتر تحلیل اقتصادی ایالات متحده در صفحه گسترده و ساختاریافته گردآوری شد. ارقام سالانه برای ثبت‌نام دانشجویان هندی در دانشگاه‌های ایالات متحده، کمک‌های خارجی ایالات متحده به هند، حجم تجارت دوجانبه و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی استخراج شد. این داده‌ها برای تجسم و تحلیل توصیفی (خطوط روند و درصد رشد سالانه) در R پردازش شد.

۲.۳.۴. جمع‌آوری داده‌های کیفی

نمونه‌گیری محتوایی رسانه. با استفاده از پایگاه‌های داده Factiva و ProQuest، جستجوی روش‌مند هشت روزنامه مهم هند انجام شد. پارامترهای جستجو به قرار زیر بود: ("United States" OR "America" OR "Washington") AND ("soft power" OR "cultural" OR "educational" OR "exchange" OR "aid" OR "diplomacy" OR "partnership") که در بخش‌های اخبار بین‌الملل بین ۱ ژانویه ۲۰۱۳ تا ۳۱ دسامبر ۲۰۲۳ م منتشر شده بود. در این جستجو ۲۸۴۷ مقاله به دست آمد. سپس، معیارهای ورود اعمال شد: (۱) مقاله‌هایی که درباره سیاست‌های ایالات متحده، ابتکارهای فرهنگی یا رویدادهای دیپلماتیک با تأثیر بالقوه بر برداشت‌های هندیان بود؛ (۲) حذف تکرارهای خبرگزاری‌ها و نظرهای بدون تحلیل مهم؛ (۳) حداقل طول مقاله ۳۰۰ کلمه. با این فیلتر کردن، ۱۲۴۷ مقاله منحصربه‌فرد به دست آمد.

مجموعه اسناد سیاستی. سفارت ایالات متحده در هند در وبگاه عمومی و بیانیه‌های مطبوعاتی، اعلامیه‌های دوجانبه، ابتکارهای برنامه تبادل و رویدادهای دیپلماتیکی را مستند می‌کند. با مروری روش‌مند و جستجوی واژگانی (Modi)

”joint statement“، ”bilateral dialogue“، ”Fulbright“، ”visit“ ۸۷ بیانیه سیاستی اصلی، بیانیه‌های اجلاس و اعلامیه‌های دوجانبه از ژانویه ۲۰۱۳م تا دسامبر ۲۰۲۳م گردآوری شد. این موارد برای کدگذاری روش‌مند به NVivo وارد شد.

۴.۴. رویه‌های تحلیلی

۴.۴.۱. تحلیل محتوای کیفی

کتابچه راهنمای قیاسی-استقرایی که از چارچوب نظریه قدرت نرم نای الهام گرفته شد، با بررسی مکرر داده‌های اولیه اصلاح شد. این کتابچه دارای ۱۲ کد اصلی است که در سه دسته سازماندهی شده است.

دسته ۱. شاخص‌های مثبت قدرت نرم

- نوآوری در ایالات متحده: معرفی ایالات متحده به‌عنوان کشوری پیشرفته از نظر فناوری، خلاقیت و پیش‌رویی در تحقیقات؛
- آموزش در ایالات متحده: اشاره به دانشگاه‌های ایالات متحده، کیفیت تحقیقات، و فرصت‌های آموزشی؛
- دموکراسی در ایالات متحده: معرفی مثبت نهادها یا ارزش‌های دموکراتیک آمریکا؛
- مشارکت ایالات متحده: روایت‌هایی که ایالات متحده را شریک همکار، برابرطلب و سودمند به‌تصویر می‌کشد؛
- فرصت در ایالات متحده: معرفی ایالات متحده به‌عنوان کشوری سیار، پیشرفته و دارای رفاه.

دسته ۲. شاخص‌های منفی قدرت نرم

- ریاکاری ایالات متحده: تضاد بین ارزش‌های اعلام‌شده و سیاست‌های واقعی؛
- تهدید ایالات متحده: معرفی ایالات متحده به‌عنوان کشور متجاوز نظامی، سلطه‌گر یا بی‌ثبات‌کننده؛
- امپریالیسم ایالات متحده: توصیف دخالت ایالات متحده همچون مداخله‌گر یا ناقض حاکمیت؛
- مقاومت فرهنگی با ایالات متحده: نگرانی درباره تسلط فرهنگی آمریکا و ازبین‌رفتن سنت‌های هندی؛
- غیرقابل‌اعتماد بودن ایالات متحده: تصویر ایالات متحده همچون شریکی

ناسازگار، غیرقابل اعتماد یا رهاکننده.

دسته ۳. محتوای توصیفی بی طرفانه

- گزارش‌های مبتنی بر واقعیت: پوشش خبری رویدادهای دوجانبه بدون چارچوب‌بندی ارزیابی؛
- مقایسه جایگزین: مقایسه بی طرفانه ایالات متحده با سایر قدرت‌ها (چین و روسیه).

روش کدگذاری. با دو کدگذاری مستقل (یکی نویسنده اصلی و دیگری

دستیار تحقیقی آموزش دیده) تمامی مقاله‌های رسانه‌ای و اسناد سیاستی بررسی شد. به هر مقاله / سند یک یا چند کد اصلی بر اساس چارچوب غالب، اختصاص یافت. کدگذاران همچنین، ظرفیت احساسات (مثبت / منفی / خنثی) و حوزه قدرت نرم (فرهنگی، آموزشی، اقتصادی، امنیتی، دیپلماتیک) را ثبت کردند. زیرنمونه‌ای تصادفی شامل ۱۰ درصد کل مقالات (تعداد مقاله‌ها ۱۲۵) را به‌طور مستقل هر دو کدگذار، کدگذاری کردند تا پایایی بین کدگذاران ارزیابی شود. کاپای کوهن ۰/۷۸ به‌دست آمد که نشان می‌دهد توافق رضایت‌بخش و توجیه کدگذاری کدگذار اصلی از مجموعه برقرار است.

اختلاف‌ها در زیرنمونه از طریق بحث و اصلاح کتابچه کد حل شد. سپس، محقق اصلی ۱۱۲۲ مقاله باقی‌مانده را با استفاده از نرم‌افزار NVivo 12 کدگذاری کرد. خروجی‌های کدگذاری به‌صورت توزیع فراوانی برای هر کد در طول دوره ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۳ م صادر شد که امکان تجزیه و تحلیل روند زمانی و شناسایی الگوهای مربوط به رویدادهای مهم دوجانبه را فراهم کرد.

۲.۴.۴. تحلیل کمی

داده‌های نظرسنجی در نرم‌افزار R (نسخه ۳.۲.۴) با استفاده از رویه‌های زیر تحلیل شد:

- الف) تحلیل توصیفی سری‌های زمانی.** روندهای سالانه نگرش‌های مثبت با استفاده از نمودارهای خطی با فواصل اطمینان ۹۵ درصد ترسیم شد. در این نمودارهای خطی نسبت دیدگاه‌ها مثبت هندیان به ایالات متحده نشان داده می‌شود. رویدادهای مهم (از جمله دیدارهای رؤسای جمهور و اعلامیه‌های سیاستی) برای تطبیق الگوی بصری، روی این خطوط زمانی حاشیه‌نویسی شد.
- ب) تحلیل ویژگی‌ها.** برای سال ۲۰۲۳ م (آخرین سال)، درصد هندیانی

محاسبه شد که به ویژگی‌های خاص ایالات متحده (فناوری، آموزش، سرگرمی، قدرت نظامی، دموکراسی و مدارا) نگرش مثبت داشتند. این موارد از طریق نمودارهای میله‌ای گروه‌بندی و به تصویر درآمد.

پ) تفکیک جمعیتی. در مواردی که داده‌های خرد در دسترس بود، بررسی شد که آیا میزان نگرش مثبت به‌طور درخور توجهی در گروه‌های سنی، سطوح تحصیلی و موقعیت‌های شهری/روستایی متفاوت است. شاخص‌های اقتصادی و آموزشی به‌طور مشابه پردازش شد: ارقام سالانه برای نشان دادن روندهای بلندمدت به‌تصویر درآمد (به‌طور مثال، رشد ۱۵۰ درصدی در ثبت‌نام دانشجویان هندی از ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۴م) و درصدهای رشد محاسبه شد.

۳.۴.۴. راهبرد مثلث‌سازی

سه‌گانه‌سازی از طریق مقایسه صریح منابع داده عملیاتی شد. ماتریس‌های همگرایی ایجاد کردیم تا همسویی یا واگرایی را مستند کنیم (جدول ۲).

جدول ۲. نمونه‌ای از تبادلهای آموزشی و مطلوبیت

فرضیه	شواهد کمی	شواهد کیفی	شواهد مستند	تفسیر
تبادل‌های آموزشی ایالات متحده با محبوبیت هم‌بستگی مثبت دارد.	داده‌های پیو: ۷۰ درصد میزان محبوبیت در میان هندیانی که تجربه تحصیل در آمریکا دارند در مقابل ۵۵ درصد در میان هندیانی که چنین تجربه‌ای نداشته‌اند.	تحلیل رسانه‌ای: در ۸۷ درصد از مقاله‌هایی که به برنامه‌های فولبرایت اشاره شده بود، ارزیابی مثبت بوده است (۲۰۱۳ تا ۲۰۲۳م).	ذی‌نفعان فولبرایت: بیش از ۲۵۰۰۰ نفر در مجموع؛ برنامه‌ها از ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۰م	همگرایی: منابع متعدد ارتباط مثبت قوی نشان دادند؛ سازوکار علی مقبول.

در مواردی که منابع متفاوت بود، تفسیرها را بررسی کردیم. به‌طور مثال، بر اساس نظرسنجی پیو در سال‌های ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۷م، ثبات محبوبیت (حدود ۶۰ درصد) دیده می‌شود. این در حالی است که تحلیل محتوای رسانه‌ها افزایش

پوشش انتقادی از سیاست‌های ویزای ایالات متحده را نشان می‌دهد (۴۰ درصد منفی در مقاله‌ها در مقابل ۱۵ درصد در سال ۲۰۱۵م). لذا، شکاف‌های ادراکی نخبگان و توده مردم آشکار می‌شود؛ یافته‌ای که در نتایج برجسته شده است.

شناسایی فرایند برای استنتاج علی. این مطالعه بیشتر مشاهده‌ای است و از طرح‌های تجربی در آن استفاده شده است، اما از شناسایی فرایند ساختاریافته برای شناسایی سازوکارهای علی متحمل استفاده شد. برای هر ادعای اصلی (به‌طور مثال، «دیدار اوپاما در سال ۲۰۱۵م محبوبیت هندیان را افزایش داد»)، موارد زیر مشخص شد:

۱. فرضیه: این دیدار نشان‌دهنده احترام به جایگاه بین‌المللی هند و افزایش جذابیت مشارکت ایالات متحده بود؛

۲. پیامدهای مشهود: الف) پوشش رسانه‌ای که بر اهمیت نمادین این دیدار تأکید دارد؛ ب) افزایش محبوبیت در نظرسنجی‌های پیو که تقریباً هم‌زمان با این رویداد انجام شد؛ پ) ابتکارهای دوجانبه بعدی اعلام شده؛

۳. شواهد: الف) در ۷۳ مقاله رسانه‌ای معنای راهبردی این دیدار تحلیل شده است و ۸۹ درصد چارچوب مثبتی دارند؛ ب) محبوبیت از ۶۱ درصد به ۷۰ درصد افزایش یافته است؛ پ) بیانیه‌های مشترک حاوی ابتکارهای جدید دفاعی و آموزشی؛

۴. بررسی توضیح‌های جایگزین. رشد اقتصادی در هند؟ خیر؛ درصد رشد هند در سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۷م مقایسه شد. تهدید ژئوپلیتیکی از سوی چین؟ از سال ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۳م، نوظهور اما کمتر حاد بود. تغییر رهبری در هند؟ مودی در مه ۲۰۱۴م، قبل از سفر اوپاما به هند، به قدرت رسید؛ بنابراین، این موضوع بخشی از افزایش را توضیح می‌دهد، نه همه آن را.

با این رویکرد می‌توان استدلال علی را در چارچوب محدودیت‌های مشاهده‌ای تقریب زد، همان‌طور که در متون روش‌شناختی اخیر درباره طراحی مطالعه با روش‌های ترکیبی توصیه شده است.

۴.۴.۴. اندازه‌گیری و عملیاتی‌سازی

الف) متغیرهای وابسته (پیامدهای قدرت نرم)

- مطلوبیت نگرشی: درصد پاسخ‌دهندگان هندی که دیدگاه‌های مثبتی به ایالات متحده ابراز می‌کنند (داده‌های پیو)؛

- ارزیابی ویژگی: درصد امتیازدهی بالا به ایالات متحده در حوزه‌های خاص (فناوری، آموزشی و نظایر آن)؛
- تعمیق روابط: فراوانی و دامنه توافقنامه‌های دوجانبه، ابتکارهای مشترک، رزمایش‌های نظامی (تحلیل اسناد).

(ب) متغیرهای مستقل (ورودی‌های قدرت نرم)

- صادرات فرهنگی: درآمد گیشه‌های فیلم‌های هالیوود، در دسترس بودن پلتفرم‌های پخش برخط، حجم پوشش رسانه‌ای؛
- تبادل آموزشی: ثبت‌نام سالانه دانشجویان هندی در دانشگاه‌های ایالات متحده، اندازه گروه فولبرایت؛
- تعامل اقتصادی: حجم تجارت دوجانبه، جریان‌های سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی ایالات متحده، پرداخت کمک‌ها؛
- ابتکارهای دیپلماتیک: دیدارهای سطح بالا، بیانیه‌های مشترک، مشارکت در انجمن‌های چندجانبه (کوآد)؛
- همکاری دفاعی: امضای توافقنامه‌های دفاعی دوجانبه، انجام رزمایش‌های نظامی، حجم تجارت دفاعی؛
- دیپلماسی عمومی: رویدادهای مراکز آمریکایی، برنامه‌های فرهنگی، ابتکارهای تعامل با مهاجران (فهرست شده در منابع مستند).

۵.۴.۴. کیفیت داده‌ها و ملاحظات اخلاقی

تمامی داده‌های استفاده‌شده به‌طور عمومی در دسترس هستند و پیش‌تر منتشر شده‌اند و هیچ نگرانی‌ای درباره تحقیق روی آزمودنی‌های انسانی یا محرمانه‌بودن آن‌ها وجود ندارد. مقاله‌های رسانه‌ای و اسناد سیاستی از مخازن عمومی (وبگاه‌های رسمی دولتی، Factiva و ProQuest) استخراج شد. داده‌های نظرسنجی ناشناس هستند و از طریق پورتال داده‌های عمومی پیو در دسترس است. در این مطالعه هیچ بودجه خارجی دریافت نشده است و هیچ تضاد منافی وجود ندارد.

۵. نتایج

۱.۵. راهبردهای قدرت نرم ایالات متحده در هند

اعمال قدرت نرم ایالات متحده از طریق مسیرهای متعددی انجام شده است که منعکس‌کننده راهبردهای دیرینه و ابتکارهای جدیدتری است که برای سازگاری

با پویایی‌های در حال تغییر جهانی طراحی شده است. پنج عرصه اصلی بارز است: نفوذ فرهنگی، تبادل آموزشی و فرهنگی، کمک‌های توسعه‌ای، مشارکت‌های اقتصادی و همکاری‌های امنیتی. این دسته‌ها با چارچوب فرهنگ، ارزش‌های سیاسی و سیاست‌های مشروع و جذاب ژوزف نای همسوست. در مجموع، روش‌های متنوعی که واشنگتن تلاش کرده است تا حسن نیت خود را تزریق کند ترجیح‌هایی را شکل می‌دهد و تقویت همسویی را در یکی از مهم‌ترین دموکراسی‌های راهبردی جهان نمایان می‌کند.

۱.۱.۵. نفوذ فرهنگی: هالیوود، رسانه و جذابیت سبک زندگی

یکی از بارزترین جنبه‌های قدرت نرم آمریکا در هند، دسترسی به محصولات فرهنگی ایالات متحده است. فیلم‌های هالیوود در زیست‌بوم رسانه‌ای هند جایگاه ویژه‌ای دارد، به‌ویژه در مراکز شهری و در میان جمعیت جوان‌تر و تحصیل‌کرده انگلیسی‌زبان هند. فیلم‌های پرفروش آمریکایی، نظیر *انتقام‌جویان: پایان بازی*^۱ (۲۰۱۹م)، یا *آواتار: راه‌آب*^۲ (۲۰۲۲م) هر کدام بیش از ۳۰۰ کرور روپیه در گیشه‌های هند فروش داشته است و از نظر جذب مخاطب با تولیدات داخلی رقابت می‌کند (Hindustan Times, 2019). موفقیت آن‌ها نه تنها کیفیت سینمایی، بلکه دیده‌شدن جهانی خلاقیت و مهارت فناوری آمریکا را برجسته می‌کند.

جدول ۳. فیلم‌های پرفروش آمریکا در گیشه‌های هند (کرور روپیه)

رتبه	نام فیلم	سال پخش (م)	فروش در گیشه‌های هند (کرور روپیه)
۱.	<i>آواتار: راه‌آب</i>	۲۰۲۲	۳۹۱/۴۰
۲.	<i>انتقام‌جویان: پایان بازی</i>	۲۰۱۹	۳۷۳/۰۵
۳.	<i>انتقام‌جویان: نبرد ابدی</i>	۲۰۱۸	۲۲۷/۳۰
۴.	<i>مرد عنکبوتی: راهی به خانه نیست</i>	۲۰۲۱	۲۱۹/۰۰
۵.	<i>کتاب جنگل</i>	۲۰۱۶	۱۸۸/۰۰

در این فیلم‌ها اغلب ایالات متحده همچون کشوری پیشرفته به‌لحاظ فناوری، متعهد به جهان و پای‌بند به اصول اخلاقی به تصویر در آمده است. به‌طور مثال، در حماسه‌های جنگی نظیر *نجات سرباز رایان* یا *پیرل* هاربر به‌طور ضمنی

1. *Avengers: Endgame*

2. *Avatar: The Way of Water*

ایالات متحده مدافع آزادی به تصویر درآمده است. در فیلم‌های ابرقهرمانی مضامین مسئولیت فردی، تاب‌آوری و پیروزی عدالت تصویر شده است؛ روایت‌هایی که به‌طور گسترده بین مخاطبان طنین‌انداز شده است. بینندگان هندی با تماشای این داستان‌ها، به‌طور غیرمستقیم تصاویری از زندگی، ارزش‌ها و آرمان‌های آمریکایی را می‌بینند و بدان جذب می‌شوند.

حضور هالیوود با شرکت‌های رسانه‌ای گسترده‌تر آمریکایی تقویت می‌شود. در پلتفرم‌هایی مانند نتفلیکس، دیزنی پلاس هات‌استار، و آمازون پرایم ویدئو، سریال‌ها و فیلم‌های آمریکایی بر اساس تقاضا در دسترس قرار می‌گیرند (Reuters, 2024). جامعه جهانی طرفداران، مانند طرفداران مارول، با رویدادهای هدف‌مند در هند پرورش داده می‌شوند. به‌طور مثال، استودیوی مارول تعاملی زنده با طرفداران در هند با حضور رابرت داوونی پسر، ترتیب داد که نشان‌دهنده تعامل عمده با مخاطبان هندی است (Verma, 2019). این راهبرد صادرات فرهنگی را شخصی‌سازی می‌کند و بینندگان منفعل را به شرکت‌کنندگانی فعال در شبکه فرهنگی جهانی و مرتبط با ایالات متحده تبدیل می‌کند.

باین‌حال، نفوذ آمریکا در رسانه‌ها در چشم‌اندازی رقابتی قرار دارد. هالیوود و صنایع فیلم‌سازی منطقه‌ای بر حوزه فرهنگی هند تسلط دارند و همچنان در هویت ملی این کشور نقشی محور دارند. هالیوود در زمینه‌های زیر دست برتر را دارد: جاذبه‌های تصویری، علمی-تخیلی با بودجه‌های کلان، دنیای ابرقهرمانان و فیلم‌های پویانمایی (انیمیشن). صنایع محلی در این زمینه‌ها نمی‌توانند در مقیاسی بزرگ وارد رقابت شوند. از این نظر، رسانه‌های آمریکایی جایگزین فرهنگ هند نمی‌شوند، بلکه مکمل آن هستند و خلاقیت ایالات متحده را در حوزه‌هایی که به‌شدت با هندیان آرمان‌گرا و شهرنشین طنین‌انداز است به‌نمایش می‌گذارند. اثر هاله‌ای این جذابیت فرهنگی برداشت‌ها از ایالات متحده را در جایگاه کشوری نوآور، مدرن و جهانی ارتقا می‌دهد.

فراتر از فیلم، رستوران‌های زنجیره‌ای فست‌فود آمریکایی، برندهای مد و موسیقی نیز در نفوذ فرهنگی نقش دارند. شعبه‌های استارباکس در دهلی یا بمبئی نماد سبک زندگی جهان‌وطنی است. هیپ‌هاپ و پاپ آمریکایی مدام در پلتفرم‌های پخش برخط هندی نمایش داده می‌شوند. این نمادها در کنار هم، نسخه‌ای از «رویای آمریکایی»- یعنی تحرک فردی، آزادی انتخاب و جهان‌مدرنیته- را تقویت می‌کنند. این بدان معنا نیست که فرهنگ ایالات متحده مورد

تحسین جهانی است؛ منتقدان فرهنگی اغلب درباره زوال سنت‌های هندی با غربگرایی هشدار می‌دهند. اما، حتی این تنش، دامنه نفوذ ایالات متحده را نشان می‌دهد: فرهنگ آمریکایی همچنان نقطه مرجع در مباحث فرهنگی هند است.

۲.۱.۵. تبادل‌های آموزشی و فرهنگی: پل‌های ارتباطی بین مردم

اگر هالیوود ایالات متحده را برای مخاطبان هندی به تصویر می‌کشد، آموزش عالی آمریکا هندیان را به ایالات متحده جذب می‌کند و ارتباطات شخصی‌پل‌سازی ایجاد می‌کند. تبادل‌های آموزشی مدت‌هاست که در دیپلماسی عمومی آمریکا نقش محوری دارد. به‌طور مثال، برنامه فولبرایت-نهریو از زمان آغاز، بیش از ۲۵۰۰۰ دانشجو و محقق هندی را جذب کرده است. این فارغ‌التحصیلان اغلب با آموزش پیشرفته، شبکه‌های حرفه‌ای و تجربه‌های دست اول مثبت از جامعه آمریکا به هند بازمی‌گردند و به سفیران غیررسمی فرهنگ و ارزش‌های ایالات متحده تبدیل می‌شوند.

مقیاس این ارتباط آموزشی به‌طرز چشمگیری افزایش یافته است. تا سال تحصیلی ۲۰۲۲-۲۰۲۳م، بیش از ۲۶۸۰۰۰ هندی در دانشگاه‌های ایالات متحده ثبت نام کردند که در مقایسه با سال قبل ۳۵ درصد افزایش داشته است. تا سال تحصیلی ۲۰۲۳-۲۰۲۴م، تعداد دانشجویان هندی از ۳۳۰۰۰۰ نفر فراتر رفت و هند را به بزرگ‌ترین منبع دانشجویان تحصیلات تکمیلی در ایالات متحده، و بالاتر از چین، کشاند. در طول دو دهه گذشته، این نشان‌دهنده افزایش تقریباً ۱۵۰ درصدی ثبت‌نام است. این افزایش، نحوه درک هندیان از دانشگاه‌های ایالات متحده را برجسته می‌کند: نه تنها عرضه‌کننده آموزش با کیفیت بالا، بلکه دروازه‌هایی به سوی نوآوری، شایسته‌سالاری و تحرک جهانی محسوب می‌شود. در شکل ۲، روند تعداد ثبت‌نام دانشجویان هندی در دانشگاه‌های ایالات متحده از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۴م به نمایش در آمده است.

مزایای تبادل‌های آموزشی فراتر از مسیرهای فردی است. فارغ‌التحصیلان هندی دانشگاه‌های ایالات متحده اغلب در مناصب تأثیرگذاری در دانشگاه، تجارت و دولت مشغول به کار هستند. تجربه‌های آن‌ها حسن‌نیت پایدار را تقویت می‌کند و روابط حرفه‌ای را در مسیر تقویت همکاری‌های دوجانبه حفظ می‌کند. به‌علاوه، داستان‌های موفقیت هندیان در خارج از کشور، الهام‌بخش خانواده‌ها و جوامع هندی است و تصویر ایالات متحده را در جایگاه سرزمین فرصت‌ها جاودانه می‌کند. سیاستگذاران آمریکایی با تسهیل مسیرهای ویزا، گسترش آموزش‌های

عملی اختیاری STEM و تأمین مالی برنامه‌های تبادلی با رهبری و کارآفرینی جوانان را هدف قرار می‌دهند و در پی تقویت این روابط بوده‌اند.

شکل ۲. دانشجویان هندی در دانشگاه‌های آمریکا از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۴م

مراکز آمریکایی (یا «فضاهای آمریکایی») در سراسر هند، مکمل آموزش رسمی است. این مؤسسات میزبان رویدادهای فرهنگی، برنامه‌های سخنرانی و نمایشگاه‌هایی از جشنواره‌های جاز گرفته تا کارگاه‌های کارآفرینی هستند. اگرچه در مقیاس کوچک برگزار می‌شوند، تعهد نمادین ایالات متحده را به دیپلماسی فرهنگی تجسم می‌بخشند. برنامه‌های آنها منعکس‌کننده استدلال نای است که اعتبار و طنین بیش از مقیاس اهمیت دارد: تعامل‌های کوچک اما مداوم، ایالات متحده را کشوری در دسترس، دموکراتیک و علاقه‌مند به درک متقابل تقویت می‌کند.

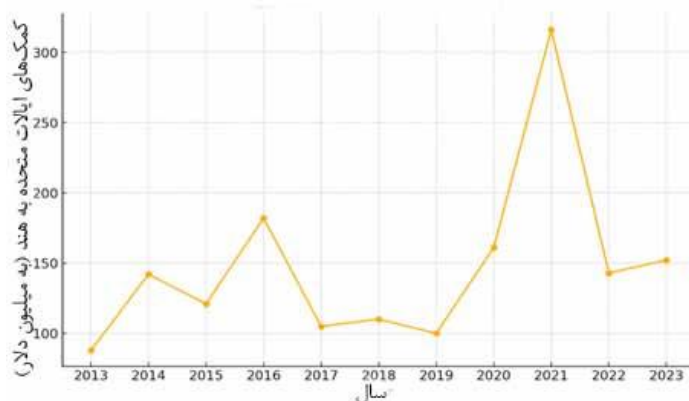
۳.۱.۵. کمک‌های توسعه‌ای و بشردوستانه: مقطعی ولی نمادین

کمک‌های خارجی یکی دیگر از ابزارهای قدرت نرم است، اگرچه در هند عملکرد متفاوتی در مقایسه با کشورهای کم‌درآمد دارد. هند در جایگاه کشوری با درآمد متوسط و برنامه کمک‌های خاص خود، دیگر چندان به کمک‌های خارجی متکی نیست. با این حال، کمک‌های ایالات متحده هنوز هم نقشی نمادین ایفا می‌کند، به‌خصوص در مواقع بحرانی.

برنامه‌های USAID در هند معمولاً بر سلامت، محیط‌زیست و آموزش

متمرکز است و در سال‌های اخیر سالانه حدود ۱۳۰ تا ۱۵۰ میلیون دلار پرداخت انجام شده است (Hindustan Times, 2025). اگرچه این تلاش‌ها به نسبت کم است، نشان‌دهنده علاقه پایدار آمریکا به توسعه هند است. نمادگرایی بیش از مقیاس اهمیت دارد. در مدت بحران کووید-۱۹ در هند در سال ۲۰۲۱م، ایالات متحده بیش از ۲۰۰ میلیون دلار کمک‌های امدادی به هند ارسال کرد، از جمله تأمین اکسیژن، مواد اولیه ساخت واکسن و تجهیزات حفاظتی (The White House, 2021). در پوشش رسانه‌ای، این کمک‌ها به منزله گواهی بر هم‌بستگی ایالات متحده و هند برجسته شد.

مسیر کمک‌ها از سال ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۳م (شکل ۳)، افزایش‌های مقطعی، به‌ویژه در سال ۲۰۲۱م، را نشان می‌دهد که بازگشت به جریان‌های ثابت اما متوسط دنبال شده است. این الگو، هم پاسخگویی و هم خویشتنداری را نشان می‌دهد. درحالی‌که کمک‌های معمول اندک است، ایالات متحده در صورت نیاز، به سرعت بسیج می‌شود و قابلیت اطمینان را همچون شریک نشان می‌دهد. ارزش کمک‌ها کمتر برای تأثیر اقتصادی و بیشتر برای نشان دادن هم‌دلی و همکاری است. به‌طور مثال، برنامه‌های مربوط به انرژی پاک یا تغییرات اقلیمی با اولویت‌های عمومی هند همسوس است؛ بنابراین، طنین مثبتی دارد. از این طریق، کمک‌ها تصویر ایالات متحده را همچون مشارکت‌کننده در کالاهای عمومی جهانی و شریکی در پرداختن به چالش‌های مشترک تقویت می‌کند.

شکل ۳. کمک‌های مالی آمریکا به هند از ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۳م

۴.۱.۵. مشارکت‌های اقتصادی و فناوری: رشد و نوآوری مشترک

روابط اقتصادی بعد مهمی از قدرت نرم ایالات متحده در هند است. تجارت و سرمایه‌گذاری صرفاً منعکس‌کننده تبادل مادی نیست، بلکه نفوذ ایالات متحده را در زندگی اقتصادی روزمره تثبیت می‌کند و حوزه‌های را پدید می‌آورد که روابط نزدیک‌تری را شکل می‌دهند.

در سال ۲۰۲۲م، تجارت دوجانبه کالا و خدمات به رکورد ۱۹۱/۸ میلیارد دلار رسید و ایالات متحده را به بزرگ‌ترین شریک تجاری هند تبدیل کرد (360tf, 2023). مازاد تجارت هند با ایالات متحده (صادرات ۱۱۹ میلیارد دلاری در مقابل واردات ۷۳ میلیارد دلاری) این تصویر را تقویت می‌کند که ایالات متحده بازاری است که از رشد هند حمایت می‌کند. این مکمل اقتصادی اغلب در رسانه‌های هند پوشش مثبتی دریافت می‌کند و تصویر ایالات متحده را در جایگاه شریکی توانمندساز و نه استثمارگر، ارتقا می‌بخشد.

جریان‌های سرمایه‌گذاری این ارتباط را عمیق‌تر می‌کند. جریان‌های سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی ایالات متحده به هند بین آوریل ۲۰۰۰ تا مارس ۲۰۲۵ به ۷۰/۶۵ میلیارد دلار رسید (IBEF, 2025). این شرکت‌ها اشتغال ایجاد می‌کنند، باعث انتقال فناوری می‌شوند و همسو با اهداف نوسازی هند به پیش می‌روند. حضور مدیران عامل هندی‌تبار در شرکت‌های آمریکایی، مانند ساندار پیچای^۱ (گوگل) و ساتیا نادالا^۲ (مایکروسافت)، پیوندهای نمادین را بیشتر تقویت می‌کند و نوآوری آمریکایی را با استعداد هندی در هم می‌آمیزد. اعلام سرمایه‌گذاری‌های جدید اغلب عنوان‌های خبری هند را به خود اختصاص می‌دهد و روایت‌های همکاری فناوری ایالات متحده و هند را تقویت می‌کند.

ایالات متحده با ترویج مشارکت در بخش‌های فناوری پیشرفته، قدرت نرم خود را نه صرفاً از طریق تبادل اقتصادی، بلکه با تلقی شدن به عنوان عامل توانمندساز ظهور هند، به دست می‌آورد. این در تضاد با روایت‌های وابستگی است که اغلب با روابط با سایر قدرت‌ها همراه است. بنابراین، همکاری اقتصادی هم سود متقابل و هم تصویری از گشایش و نوآوری آمریکا عمل می‌کند. ترجیح‌های آشکار دانشجویان آسیای جنوبی برای آموزش عالی و مسیرهای شغلی در ایالات

1. Sundar Pichai
2. Satya Nadella

متحده، مؤکد آن است که چگونه تحرک اقتصادی و دانشگاهی با سازوکارهای جذب در تعامل است (Zaman et al., 2023).

۵.۱.۵. همکاری دفاعی و امنیتی: اعتماد راهبردی به منزله قدرت نرم

اگرچه روابط دفاعی اغلب قدرت سخت طبقه‌بندی می‌شود، در روابط ایالات متحده و هند، این روابط بعد قدرت نرم در خور توجهی دارد. از زمان تعیین هند به‌عنوان «شریک اصلی دفاعی» در سال ۲۰۱۶م، این کشور به فناوری‌های پیشرفته دفاعی ایالات متحده دسترسی پیدا کرد (Lou, 2024). تجارت دفاعی از سطوح ناچیز در دهه ۱۹۹۰م به بیش از ۲۰ میلیارد دلار تا سال ۲۰۲۰م افزایش یافته است. خرید هواپیماهای ترابری C17، هواپیمای تجسسی P8، بالگرد آپاچی و هویترزهای MV77 نشان‌دهنده تمایل هند به ادغام پلتفرم‌های آمریکایی در زرادخانه خود است (Uppal, 2024). تبادل‌های آموزشی از طریق برنامه آموزش و تربیت نظامی بین‌المللی، روابط بین‌فردی را میان افسران پرورش می‌دهد و نفوذ قدرت نرم را بیشتر تثبیت می‌کند.

رزمایش‌های مشترکی مانند مالابار- با مشارکت ایالات متحده، هند، ژاپن و استرالیا- به‌طور گسترده تبلیغ می‌شود و روایت‌های مربوط به مسئولیت‌های امنیتی مشترک را تقویت می‌کند. گفتگوی امنیتی چهارجانبه (کوآد) که تا سال ۲۰۲۱م به اجلاس رهبران ارتقا یافت، تصویر قدرت نرم ایالات متحده را در جایگاه بخشی از ائتلافی دموکراتیکی، به‌جای اتحادی هژمونیک، تقویت می‌کند (Duggal, 2023). ابتکارهای آن در توزیع واکسن، زیرساخت‌ها و امنیت دریایی، عرضه مشارکتی کالاهای عمومی جهانی را نشان می‌دهد.

توافقنامه‌هایی مانند COMCASA، LEMOA و BECA، به‌دلیل نگرانی‌های مربوط به حاکمیت در هند حساس است، اما تمایل ایالات متحده برای در نظر گرفتن ترجیح‌های هند، اعتماد ایجاد کرد. این رویکرد با برداشت‌های قبلی از سخت‌گیری آمریکا در تضاد است و تصویری از ایالات متحده را در جایگاه کشوری نشان می‌دهد که به سیاست خارجی مستقل هند احترام می‌گذارد. ایالات متحده با به‌تصویر کشیدن هند در جایگاه ذی‌نفع برابر، جذابیت خود را به‌عنوان شریک امنیتی تقویت می‌کند.

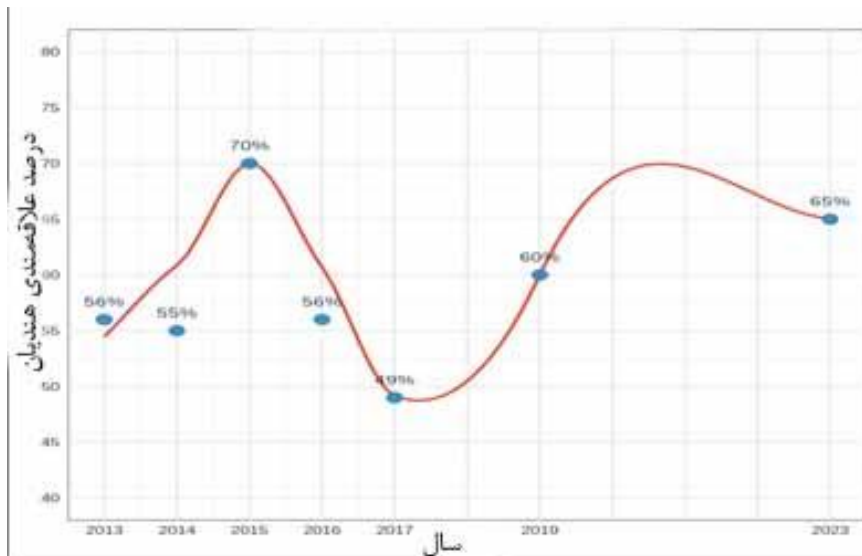
۲.۵. اثربخشی قدرت نرم ایالات متحده در تأثیرگذاری بر برداشت‌های هندیان

برای ارزیابی اثربخشی قدرت نرم ایالات متحده در هند، در این بخش هم شواهد

کمی، روندهای افکار عمومی هند و هم شاخص‌های کیفی مانند تعامل دیپلماتیک، پیوندهای مردمی و گفتمان نخبگان را بررسی می‌کنیم. در دهه گذشته، قدرت نرم آمریکا بر برداشتهای هندیان تأثیر معنادار و بیشتر مثبتی داشته است، هرچند این تأثیر با تغییرات رهبری، رویدادهای جهانی و اختلافهای سیاسی نوسان داشته است. هند همچنان در میان جوامع طرفدار آمریکا در جهان قرار دارد، اما پایداری این حسن نیت به تعامل نمادین و اساسی مداوم بستگی دارد که استقلال و جایگاه رو به رشد هند را به رسمیت می‌شناسد.

۱.۲.۵. روندهای مطلوبیت عمومی

نظرسنجی افکار عمومی در دهه گذشته نشان می‌دهد که نگرش هندیان به ایالات متحده به طور کلی، مطلوب باقی مانده و بین ۵۰ تا ۷۰ درصد متغیر است. در سال ۲۰۱۳م، کمی بیش از نیمی از پاسخ‌دهندگان هندی به ایالات متحده دیدگاه مثبتی داشته‌اند. این مطلوبیت تا سال ۲۰۱۵م، به شدت به سرعت به حدود ۷۰ درصد افزایش یافت که بیشترین سطح در این مجموعه و هم‌زمان با مرحله بسیار گرم در روابط دوجانبه بود (Ruiz et al., 2023). دعوت از رئیس‌جمهور باراک اوباما، به‌عنوان مهمان ویژه در رژه روز جمهوری هند در سال ۲۰۱۵م، به نمادی قدرت‌مند از همکاری بین دو دموکراسی تبدیل شد. این برای نخستین بار بود که از رئیس‌جمهور ایالات متحده برای شرکت در این مراسم دعوت می‌شد (McCarthy, 2015). رسانه‌های هند این دیدار را به رسمیت شناختن جایگاه بین‌المللی روبه‌رشد هند به تصویر کشیدند. این رویداد نمونه‌ای از قدرت نرم در عمل بود: حرکت‌های نمادین و روابط شخصی که به حسن نیت ملی تبدیل شد. این اوج مطلوبیت با کاهش ۵۰ درصدی در سال‌های ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۷ همراه شد. گذار به دولت ترامپ، نااطمینانی از تعهدهای جهانی ایالات متحده و سیاست مهاجرتی دولت او را به همراه داشت. لفاظی‌های اولیه درباره «اول آمریکا» همراه با بررسی دقیق ویزاهای H-1B، موضوعی بود که مستقیماً بر نیروی کار بزرگ فناوری هند اثر گذاشت و نگرانی‌هایی را پدید آورد. نبود ژست‌های فرهنگی یا دیپلماتیکی برجسته، بیشتر به این کاهش دامن زد. این نوسان‌ها نشان می‌دهد که قدرت نرم خودبه‌خود پایدار نیست: دستاوردهای آن وقتی از طریق ارتباط و تعامل تقویت نشود از بین می‌رود.

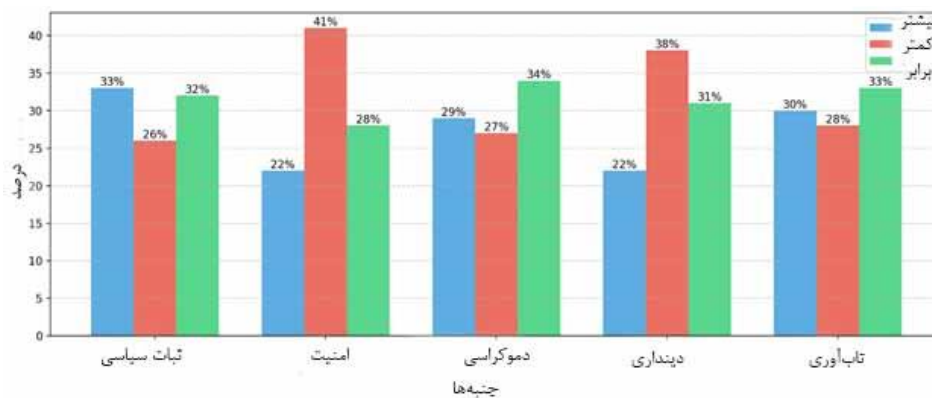
شکل ۴. درصد علاقه‌مندی هندیان به ایالات متحده (۲۰۱۳ تا ۲۰۲۳م)

با این حال، تا سال ۲۰۱۸م، محبوبیت در هند درباره ایالات متحده رو به افزایش رفت. علی‌رغم آشفتگی جهانی، دیدگاه‌های مثبت در سال‌های ۲۰۱۸ تا ۲۰۱۹م نزدیک به ۶۰ درصد تثبیت شد و تا سال ۲۰۲۲ تا ۲۰۲۳م به تقریباً ۶۵ درصد رسید. عوامل متعددی در این افزایش مطرح است. نخست‌وزیر مودی دوستی عمومی با رئیس‌جمهور ترامپ برقرار کرد که با تجمع «سلام، مودی!» در هوستون در سال ۲۰۱۹م و سفر متقابل ترامپ به هند در سال ۲۰۲۰م برجسته شد (Joshi, 2020). اگرچه ترامپ در سطح بین‌المللی تفرقه‌انگیز بود، بسیاری از هندیان او را به دلیل موضع قوی او درباره تروریسم و همسویی با نگرانی‌های امنیتی هند مثبت می‌دانستند. این بهبود در دولت بایدن نیز ادامه یافت و با واکنش‌های مشارکتی به بحران کووید-۱۹، گفتگوهای سطح بالا درباره فناوری و آب‌وهوا و مشارکت هند در ابتکارهای برجسته جهانی همراه بود. هر گونه مشارکت با افزایش حس نیت مطابقت داشت و تأکیدی بود بر قدرت نرم در حال شکوفایی که زاینده احترام و عمل متقابل به‌طور علنی بود.

۲.۲.۵. برداشت‌ها از ویژگی‌های ایالات متحده

فراتر از مطلوبیت کلی، برداشت‌های هندیان از جنبه‌های خاص ایالات متحده، دیدگاه ظریف‌تری از عملکرد قدرت نرم را نشان می‌دهد. نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که هندیان شایستگی آمریکا در فناوری، آموزش و نوآوری را تحسین

می‌کنند، اما درباره مدل اجتماعی و سیاسی آن دیدگاه‌های متفاوتی دارند. این تمایزها بیانگر حوزه‌هایی است که جذابیت ایالات متحده را تقویت می‌کند و محدودیت‌ها را نشان می‌دهد.

شکل ۵. دیدگاه‌های هندیان درباره دورنمای روابط با ایالات متحده در سال ۲۰۲۳م

اکثریت قاطع هندیان، ایالات متحده را به دلیل نوآوری‌های فناورانه و پیشرفت‌های علمی بسیار ارزش‌مند می‌دانند. دانشگاه‌های آمریکا به طور گسترده دانشگاه‌های تراز اول جهان شناخته می‌شوند؛ برداشتی که با درخواست‌های ادامه تحصیل دانشجویان هندی در ایالات متحده، تقویت می‌شود، به طوری که اکنون بیشترین جمعیت دانشجویان خارجی در آمریکا را هندیان تشکیل می‌دهند. قدرت نمادین آموزش عالی بسیار زیاد است: فارغ‌التحصیلان هندی پس از بازگشت از آمریکا به کشورشان سفیران غیررسمی عمل می‌کنند و تجربه‌های مثبت آزادی دانشگاهی، کیفیت تحقیق و گشودگی نهادی را به اشتراک می‌گذارند. به همین ترتیب، کارآفرینی و نوآوری دیجیتال آمریکایی - از جمله شرکت‌هایی مانند گوگل، اپل و مایکروسافت - جایگاهی محوری در تخیل آرمانی هند دارند. این بخش‌ها تصویری از کارایی، خلاقیت و فرصت را به نمایش می‌گذارند و قدرت نرم ایالات متحده را به ویژه در میان جوانان شهری و طبقه متوسط هند قدرت‌مند می‌کنند.

سرگرمی‌های آمریکایی نیز به طور چشمگیری به جذابیت فرهنگی آن کمک می‌کند. علی‌رغم تسلط بالیوود، هالیوود همچنان در شکل‌دهی به سلیقه‌ها و برداشت‌های هندیان از مدرنیته تأثیر زیادی دارد. پلتفرم‌های پخش برخط، مواجهه فرهنگی را عمیق‌تر کرده است و به جوانان هندی اجازه می‌دهد تا از

محتوای آمریکایی استفاده کنند که تأکید آن بر تنوع و عاملیت فردی است. تأثیر تجمیعی آن این است که فرهنگ ایالات متحده به بخشی از واژگان شهری هند و مورد تحسین، تقلید و درعین حال بومی شده تبدیل شده است.

باین حال، تحسین موفقیت آمریکا با شک و تردید درباره ثبات اجتماعی و اقتدار اخلاقی آن همراه است. هندیان هنگام مقایسه دو دموکراسی درباره ثبات سیاسی، امنیت و تحمل، دیدگاه‌های متفاوتی ابراز می‌کنند. بسیاری ایالات متحده را به دلیل مشاهده خشونت با اسلحه و جرم و جنایت که اغلب در رسانه‌های هند گزارش می‌شود، ناامن می‌دانند. برداشته‌ها از بی‌ثباتی سیاسی با انتخابات بحث‌برانگیز ۲۰۲۰م در ایالات متحده و شورش کنگره تقویت شد و این رویدادها تصویر سنتی ایالات متحده را در جایگاه کشوری نمونه در دموکراسی تضعیف کرد. به‌طور مشابه، درحالی‌که آمریکاییان اغلب مردمی باز و فراگیر دیده می‌شوند، تنش‌های نژادی مکرر و قطب‌بندی سیاسی این برداشت را تعدیل کرده است.

بنابراین، در حوزه ارزش‌ها، قدرت نرم ایالات متحده با محدودیت‌هایی روبه‌روست. هندیان پویایی آمریکا را تحسین می‌کنند، اما لزوماً مدل اجتماعی آن را برتر نمی‌دانند. این تحسین‌گزینشی، تفاوت بین جذابیت برای موفقیت و جذابیت برای فناوری را برجسته می‌کند. قدرت نرم آمریکا در هند، قدرت خود را از دستاوردهای ملموس در فناوری، آموزش و فرهنگ می‌گیرد، نه از جذابیت‌های عملی، ابتکارهایی که بر همکاری در نوآوری، کارآفرینی و تحقیقات علمی تأکید دارد، مؤثرتر از جذابیت‌های اخلاقی نهفته در گفتمان ترویج دموکراسی یا حقوق بشر طنین‌انداز می‌شود. افکار عمومی هند نشان می‌دهد که تحسین ایالات متحده عملی است نه ایدئولوژیکی.

۳.۲.۵. شواهد تقویت تعامل دوجانبه

تأثیر قدرت نرم در سهولت تعمیق همکاری دولت‌ها در شرایط عمومی مطلوب، بیش از هر چیز دیگری مشهود است. در طول دهه گذشته، تعامل ایالات متحده و هند تقریباً در هر حوزه‌ای گسترش یافته است و قدرت نرم با ایجاد اعتماد متقابل و فضای سیاسی برای همکاری، نقش توانمندسازی ایفا کرده است.

فراوانی نمادگرایی سفرهای سطح بالا به‌طور چشمگیری افزایش یافته است. سفرهای مکرر مودی به واشنگتن و سفرهای رؤسای جمهور متوالی ایالات متحده به هند (سفر اوباما به هند در سال ۲۰۱۵م، ترامپ در سال ۲۰۲۰م، و بایدن در سال ۲۰۲۳م)، هر کدام با رویدادهای دیپلماسی عمومی با دقت طراحی شده‌ای

همراه بود. با این تصاویر دو هدف دنبال می‌شود: تقویت روایت‌های دوجانبه از دوستی و نمایش مشارکت به مخاطبان داخلی. این واقعیت که چنین تعامل‌هایی بدون برانگیختن واکنش‌های ضدآمریکایی در هند رخ می‌دهد، نشان‌دهنده عادی‌سازی احساسات طرفدار ایالات متحده در جامعه هند است. برای دموکراسی که زمانی برای عدم تعهد ارزش قائل بود، این تغییر فرهنگی در خور توجه است که قدرت نرم به تحقق آن کمک کرده است.

پیوندهای مردمی بنیان پایدار دیگری را تشکیل می‌دهد. مهاجران هندی-آمریکایی که اکنون به بیش از ۴ میلیون نفر رسیده‌اند، یکی از موفق‌ترین جوامع مهاجر در ایالات متحده را تشکیل می‌دهند (Greene & Batalova, 2024). حضور آن‌ها در تجارت، فناوری، دانشگاه و سیاست، تصور از آمریکا را در جایگاه جامعه‌ای شایسته‌سالار و پذیرا تقویت می‌کند. هر مدیرعامل، محقق یا مقام دولتی هندی‌الاصیل این روایت را تقویت می‌کند که ایالات متحده به استعداد و تنوع پاداش می‌دهد. این دستاوردها به رسانه‌ها و آگاهی عمومی هند بازخورد می‌دهد و تحسین ساختارهای فرصت‌آفرینی را عمیق‌تر می‌کند. هم‌زمان، شبکه‌های مهاجران از روابط دوجانبه نزدیک‌تر حمایت و شکاف‌های فرهنگی و سیاسی را پر می‌کنند (Pande, 2017).

قدرت نرم همچنین، از طریق جریان‌های فرهنگی متقابل عمل می‌کند. مخاطبان آمریکایی به‌طور فزاینده‌ای در معرض غذاهای هندی، موسیقی و اعمال معنوی مانند یوگا قرار می‌گیرند که سبب می‌شود آشنایی و حسن نیت شکل گیرد. این تعامل‌های غیررسمی در خور توجه است؛ با تقویت هم‌دلی و کنجکاوی، همکاری را عادی می‌کند. نتیجه، رابطه‌ای چندلایه است که نه تنها دولت‌ها، بلکه جوامع نیز از آن پشتیبانی می‌کنند.

به‌لحاظ راهبردی، فضای اعتماد متقابل ایجادشده با قدرت نرم، همکاری در حوزه‌های حساسی مانند دفاع و فناوری را تسهیل کرده است. تکامل چارچوب‌هایی مانند کواد و امضای توافقنامه‌های لجستیکی و اشتراک‌گذاری اطلاعات در دهه‌های اولیه، زمانی که افکار عمومی هند درباره انگیزه‌های ایالات متحده محتاط بود، از نظر سیاسی دشوار بود. امروزه، چنین ابتکارهایی با مقاومت کمی روبه‌روست. حمایت عمومی از روابط نزدیک‌تر با ایالات متحده با تغییر درک تهدید، بیشتر تقویت می‌شود: نگرش هند به چین به شدت منفی شده است، درحالی که ایالات متحده در جایگاه قدرت اقتصادی و فناوری متعادل‌کننده و

شریک قابل اعتماد دیده می‌شود؛ شکافی ادراکی که موفقیت نفوذ آمریکا را در شکل‌دهی به روایت‌های پیشرفت و امنیت برجسته می‌کند.

منبع: (Ruiz et al., 2023)

شکل ۶. برداشت هندیان از قدرت نرم ایالات متحده، ۲۰۱۳م

جالب اینجاست که هند همچنان یکی از معدود کشورهای بزرگی است که هم ایالات متحده و هم روسیه در میان مردم آن از محبوبیت نسبتاً زیادی برخوردارند (Zakharov, 2024). این گرمی دوگانه، سنت استقلال راهبردی هند را منعکس می‌کند، اما همچنین دستاورد مهمی از قدرت نرم آمریکا را برجسته می‌سازد: کسب حسن نیت عمومی بدون درخواست وفاداری انحصاری. تصویر ایالات متحده در هند، تصویری هژمون نیست، بلکه تصویر شریکی همکار است که انعطاف‌پذیری دیپلماسی آن را افزایش می‌دهد.

۴.۲.۵. ارزیابی تحلیلی

مسیر دهه گذشته نشان می‌دهد که قدرت نرم ایالات متحده در هند هم مؤثر و هم مقاوم بوده است. این قدرت از تغییرات در رهبری، آشفتگی‌های داخلی و بحران‌های جهانی جان سالم به در برده و درعین حال، مبنای بیشتر مثبت خود را حفظ کرده است. هندیان ایالات متحده را به دلیل نوآوری، آموزش و پویایی آن

تحسین می‌کنند، حوزه‌هایی که در آن برتری ملموسی وجود دارد. بنابراین، جذابیت «مدل آمریکایی» کمتر در ایدئولوژی و بیشتر در عملکرد نهفته است. توانایی ایالات متحده در عرضه تصویری از شایستگی و گشودگی، محیطی مساعد را برای مشارکت در سطوح نخبگان و مردم ایجاد کرده است.

باین‌حال، دستاوردهای قدرت نرم نه دائمی است و نه جهانی. دوره‌های غفلت یا ناهماهنگی در سیاست ممکن است به سرعت حسن نیت را کاهش دهد. محدودیت‌های مهاجرتی، تأخیر در صدور ویزا یا یک‌جانبه‌گرایی ادراک‌شده، از نظر تاریخی باعث شده است محبوبیت عمومی در مدتی کوتاه کاهش یابد. علاوه بر این، با افزایش اعتمادبه‌نفس هند، شهروندان آن قدرت‌های خارجی را کمتر از طریق تحسین و بیشتر از طریق برابری ارزیابی می‌کنند. نفوذ آینده آمریکا به شناخت هند در جایگاه شریک برابر، به جای متحد تابع، بستگی دارد.

دلالت نظری این موضوع با فرمول‌بندی اولیه جوزف نای همسوست: قدرت نرم در جایی که سازگاری اساسی بین منافع و ارزش‌ها وجود داشته باشد، بیشترین اثربخشی را دارد. ایالات متحده و هند اعتبارنامه‌های دموکراتیک و سنت‌های کثرت‌گرا را به اشتراک می‌گذارند؛ باین‌حال، تفاوت در فرهنگ سیاسی به این معناست که پیام‌رسانی مبتنی بر ارزش باید با ظرافت انجام شود. تلاش‌های مشارکتی - تحقیقات مشترک، تبادل‌های آموزشی و مشارکت‌های فناوری - مسیر معتبرتری را برای حفظ نفوذ در مقایسه با حمایت‌های تجویزی مشخص می‌کند. قدرت نرم در هند زمانی موفق می‌شود که در همکاری ملموس و نه در لفاظی‌های انتزاعی گنجانده شود.

۳.۵. چالش‌ها و محدودیت‌های قدرت نرم ایالات متحده در هند

با وجود موفقیت‌های قدرت نرم ایالات متحده در هند، موانعی جدی نیز وجود دارد که ناشی از میراث تاریخی، تفاوت‌های فرهنگی، واقعیت‌های ژئوپلیتیکی و پویایی‌های سیاسی داخلی است. این محدودیت‌ها نفوذ آمریکا را از بین نمی‌برد، اما از آن می‌کاهد و محدودیت‌های جذابیت را مشخص می‌کند.

۱.۳.۵. بی‌اعتمادی تاریخی و ایدئولوژیکی

نگرش محتاطانه هند به قدرت‌های خارجی ریشه‌هایی عمیق تاریخی دارد. پس از استقلال، این کشور خود را رهبر جنبش عدم‌تعهد معرفی کرد و بر استقلال از هر دو بلوک جنگ سرد تأکید داشت (Yadav, 1993). در این دوران، روابط هند با

ایالات متحده اغلب متشنج بود، درحالی که روابط با اتحاد جماهیر شوروی عمیق تر می شد. کمک های نظامی ایالات متحده به پاکستان در دهه ۱۹۵۰م و خصومت درک شده از آن در جریان جنگ بنگلادش در سال ۱۹۷۱م، بقایایی از بی اعتمادی را به جا گذاشت که هنوز در میان بخش هایی از جامعه راهبردی هند باقی مانده است. برای سیاستگذاران قدیمی تر، خاطرات تعصب گذشته آمریکا درباره پاکستان، تردیدهایی را درباره قابل اعتماد بودن ایالات متحده پیش کشید.

به لحاظ ایدئولوژیکی، رهبری هند پس از استعمار تحت تأثیر تفکر سوسیالیستی و ضدامپریالیستی بود. فرهنگ غربی، به ویژه آمریکایی، گاه وسیله ای برای سلطه تلقی می شد (Mantena, 2018). اگرچه جهانی شدن و تغییر نسلی این برداشت را تعدیل کرده است، برخی محافل سیاسی و روشنفکری همچنان ایالات متحده را هژمونی می دانند که منافع خود را تحت لوای ارزش های لیبرال پیش می برد. چنین شک و تردیدی به این معناست که حتی ابتکارهای خوش نیت آمریکایی ممکن است خودخواهانه تفسیر شود، نه مشارکت جویانه.

۲.۳.۵. تفاوت های فرهنگی و ارزشی

فرهنگ آمریکایی به طور گسترده در هند با تحسین همراه بوده و از آن استفاده شده است. با این حال، مقاومت هایی را نیز برمی انگیزد. جامعه متنوع و اغلب سنتی هند جنبه هایی از فرهنگ عامه ایالات متحده را مزاحم تلقی می کند. تصاویر هالیوود از تمایلات جنسی، نقش های جنسیتی یا سبک زندگی اغلب با هنجارهای اجتماعی محافظه کارانه در تضاد است (Benshoff & Griffin, 2021). گسترش سرگرمی و مصرف گرایی آمریکایی، فردگرایی و مادی گرایی را ترویج می دهد که ارزش های جمعی و معنوی را از بین می برد (Stephens, 2017). تسلط رسانه های انگلیسی زبان گاه باعث می شود درباره همگن سازی فرهنگی نارضایتی هایی شکل گیرد.

به همین ترتیب، ترویج ارزش نیز ممکن است نتیجه مطلوب نداشته باشد. وقتی واشنگتن به طور علنی درباره آزادی مذهبی، حقوق اقلیت ها یا مسائل اجتماعی اظهار نظر می کند، مخاطبان هندی اغلب آن را دخالت اخلاقی می دانند (Singh et al., 2025). صداهای ملی گرایانه برای زیرسؤال بردن جایگاه اخلاقی آمریکا، به اختلاف های نژادی یا سیاسی خود این کشور اشاره می کند. حمایت از حقوقی LGBTQ یا انتقاد از کاست و مذهب نیز به همین ترتیب قطبی کننده است. در جامعه ای که به کثرت گرایی خود افتخار می کند، اما به قضاوت بیرونی حساس است، ارزش گذاری باید با احتیاط انجام شود (Mahajan, 2020).

علاوه بر این، فرهنگ ایالات متحده با رقبیت محلی شدیدی روبه‌روست. بالیوود و سینمای منطقه‌ای بر سرگرمی‌های داخلی تسلط دارد که روایت سنت‌های هندی را به‌نمایش درمی‌آورد. در حالی که فیلم‌های آمریکایی توجه‌ها را به‌خود جلب کرده‌اند، به‌ندرت جایگزین کشش عاطفی داستان‌های هندی بوده است. صنایع خلاق و پررونق هند تضمین می‌کند که فرهنگ ایالات متحده، به‌جای تعریف تخیل عمومی، مکمل آن ممکن است باشد. بنابراین، دیپلماسی فرهنگی آمریکا باید به‌جای رقابت با هویت فرهنگی هند، آن را تکمیل کند.

۳.۳.۵. محدودیت‌های ژئوپلیتیکی

قدرت نرم همچنین، در مرزهای ژئوپلیتیکی سخت عمل می‌کند. همکاری راهبردی پایدار هند با روسیه همچنان محدودیتی مهم در مسیر گسترش نفوذ ایالات متحده است (امامی فر و همکاران، ۱۴۰۲؛ Kaura, 2025). حمایت مداوم مسکو در بحران‌های پیشین، نقش آن را در جایگاه تأمین‌کننده اصلی تسلیحات هند و عدم‌دخال آشکار، در سطحی از اعتماد تعریف کرده است و واشنگتن هنوز برای رسیدن به آن در تلاش است. هنگامی که ایالات متحده، به‌ویژه پس از حمله به اوکراین در سال ۲۰۲۲م، هند را برای فاصله‌گرفتن از روسیه تحت فشار گذاشت، نارضایتی‌هایی را شکل داد و برداشت‌هایی از تجویزگرایی آمریکایی را تقویت کرد.

چین پویایی متفاوتی نشان داد. خصومت فزاینده بین دهلی نو و پکن، هند را به واشنگتن نزدیک‌تر کرد و به‌نفع قدرت نرم ایالات متحده تمام شد. با این حال، وزن اقتصادی و مدل توسعه چین روایت دیگری داشت: نوسازی سریع بدون لیبرالیسم غربی. مفسران هندی گاه آن را اختلال عملکرد سیاسی یا تعهدهای متناقض ایالات متحده مقایسه می‌کنند و می‌گویند که اگرچه مدل آمریکایی همچنان تحسین می‌شود، دیگر تنها معیار نیست.

سیاست‌های ایالات متحده در قبال پاکستان و افغانستان نیز تصویر آن را پیچیده کرده است. کمک‌های نظامی آمریکا به پاکستان و خروج از افغانستان در سال ۲۰۲۱م (Obaidullah, 2023)، که بازگشت طالبان به قدرت را ممکن ساخت، هر دو در هند نشانه‌هایی از تفکر کوتاه‌مدت و بی‌توجهی به ثبات منطقه‌ای تلقی شد. چنین تصمیم‌هایی تردیدهایی را درباره ثبات ایالات متحده، که عنصر مهم اعتبار قدرت نرم است، زنده می‌کند. دیپلماسی فرهنگی چندان غلبه‌ای بر برداشت‌ها از عدم اطمینان راهبردی ندارد. بحران‌های منطقه‌ای، به‌ویژه در اطراف

روهینگیا، بارها اعتبار، ثبات و سیگنال‌های بشردوستانه را برجسته کرده است؛ متغیرهایی که پذیرش پیام‌های ایالات متحده را در فضای اطلاعاتی هند مشروط می‌کند (Hossain & Obaidullah, 2025; Obaidullah & Begum, 2025). همچنین، سیاست‌های مناقشه‌برانگیز آب‌های فرامرزی، حساسیت‌های حاکمیتی را در همسایگی تقویت می‌کند، که مانع از ترغیب خارجی و ترغیب اخلاقی می‌شود (Obaidullah & Howlader, 2025).

۴.۳.۵. پویایی‌های سیاسی داخلی

سیاست داخلی هند عمیقاً پذیرش نفوذ آمریکا را شکل می‌دهد. به لحاظ تاریخی، موضع غیرمتعهد حزب کنگره، حتی با وجود اینکه رهبران عملگرا مانند مانموهان سینگ از طریق توافق هسته‌ای غیرنظامی ۲۰۰۸م به دنبال ایجاد روابط حسنه بودند، درباره نیت ایالات متحده شک و تردیدهایی را شکل داد (Saraswat, 2023). برخی عناصر درون کنگره و چپ‌ها هنوز به نفوذ بیش از حد غرب از طریق سازمان‌های غیردولتی یا اندیشکده‌ها هشدار می‌دهند.

حزب بهاراتیا جاناتا (BJP)^۱ بیشتر همکاری نزدیک‌تری با واشنگتن را که ناشی از منافع اقتصادی و دفاعی است، پذیرفته است. دیپلماسی شخصی نخست‌وزیر مودی این دستورکار را پیش برده است (Ahmed, 2022). با این حال، پایگاه ملی‌گرای BJP در برابر انتقادهای خارجی مقاومت می‌کند. اظهارات آمریکا درباره آزادی مذهبی، حقوق بشر یا کشمیر اغلب با سرزنش‌های شدید روبه‌رو و نقض حاکمیت برداشت می‌شود. هر گونه تصویری مبنی بر اینکه غرب هند را خطاب قرار داده است، واکنش‌های داخلی ایجاد می‌کند. بنابراین، قدرت نرم ایالات متحده باید نیاز سیاسی هند به برابری و استقلال را هدایت کند: همکاری با استقبال همراه می‌شود، اما پدرسالاری خیر.

رسانه‌های هندی این حساسیت‌ها را بزرگ‌نمایی می‌کنند. در حالی که برخی رسانه‌ها موفقیت آمریکایی‌های هندی‌تبار را جشن می‌گیرند و دستاوردهای دوجانبه را برجسته می‌کنند، برخی دیگر کاستی‌های ایالات متحده را، از خشونت نژادی گرفته تا موانع ویزا، بزرگ‌نمایی می‌کنند و آن را شواهدی از ریاکاری جلوه می‌دهند. این چشم‌انداز رسانه‌ای پراکنده، پیام‌رسانی آمریکا را غیرقابل پیش‌بینی می‌کند. حسن نیت ممکن است بسته به اینکه کدام روایت غالب باشد، تقویت یا تضعیف شود.

1. The Bharatiya Janata Party

۶. بحث

یافته‌های این مطالعه، دیدگاهی ظریف از قدرت نرم ایالات متحده را در هند نشان می‌دهد. همچنین، موفقیت‌های در خور توجه و محدودیت‌های آشکار آن را برجسته می‌کند. با تفسیر از طریق نظریه قدرت نرم و چارچوب‌های گسترده‌تر روابط بین‌الملل، نتایج نشان می‌دهد که چگونه جذابیت ایالات متحده نه تنها به آنچه عرضه می‌دارد، بلکه به نحوه درک، تفسیر و درونی‌سازی آن نفوذ در مخاطبان هندی نیز بستگی دارد.

۱.۶. موفقیت‌ها و قوت‌ها

قدرت نرم ایالات متحده با همسوس شدن با آرزوها و نیازهای مشترک، به موفقیت چشمگیری در هند دست یافته است. جذابیت جهانی هالیوود در بین جوانان هندی، اعتبار دانشگاه‌های آمریکایی در بین دانشجویان، و تحسین سیلیکون ولی در بین متخصصان فناوری هند، همگی ادعای جوزف‌نای را تأیید می‌کند که قدرت نرم زمانی بهترین عملکرد را خواهد داشت که آنچه عرضه می‌شود واقعاً جذاب یا مفید باشد. سازوکار «جذب از طریق برتری» این موفقیت را توضیح می‌دهد: نوآوری، آموزش و خلاقیت آمریکایی، میل هند به سرگرمی، دانش و پیشرفت فناوری با کیفیت را برآورده می‌کند. نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که اکثر هندیان دانشگاه‌ها و فناوری ایالات متحده را در سطح جهانی می‌بینند و تأیید می‌کنند که چگونه عملکرد در حوزه‌های مورد تحسین به نفوذ تبدیل می‌شود.

اعتبار و اصالت، جذابیت ایالات متحده را بیش از پیش تقویت کرده است. ایالات متحده با تظاهر نفوذ کسب نمی‌کند، بلکه با نمایش قوت واقعی، از جمله دانشگاه‌های آزاد، فرهنگ کارآفرینی و خلاقیت نفوذ خود را افزایش می‌دهد. وقتی دانشجویان هندی در ایالات متحده تحصیل می‌کنند یا وقتی بازیگران هالیوود با هالیوود همکاری می‌کنند، این تبادل‌ها داوطلبانه به رابطه مشروعیت می‌بخشد. بینش‌های ساختارگرایی به توضیح این پذیرش کمک می‌کند: بخش‌هایی از هویت هندی با روایت‌های آمریکایی از کثرت‌گرایی، دموکراسی و فرصت همپوشانی دارد. نشانگرهای هویت مشترک مانند افتخار به دموکراتیک بودن و چندقومی بودن، نفوذ ایالات متحده را مقبول‌تر می‌کند.

قدرت نرم همچنین، همکاری سخت را تسهیل می‌کند. حسن نیت فرهنگی و تفاهم نخبگان، موانع روانی برای روابط دفاعی و دیپلماتیکی نزدیک‌تر را کاهش

داده است. درحالی که واقع‌گرایان بر منافع مشترک در برابر چین تأکید دارند، تأیید عمومی ایالات متحده، رهبران را قادر می‌سازد تا بدون واکنش منفی داخلی، اتحاد خود را توجیه کنند. از نظر تاریخی، احساسات ضدآمریکایی همکاری راهبردی را محدود می‌کند. امروزه، نظرهای مثبت، فضای سیاسی برای همکاری ایجاد می‌کند. ایده نای مبنی بر اینکه قدرت نرم و سخت مکمل یکدیگر هستند، در اینجا تأیید می‌شود. قدرت نرم ترجیح‌ها را شکل می‌دهد و محیطی توانمندساز برای همکاری مادی ایجاد می‌کند.

۲.۶. چرا قدرت نرم موفق عمل می‌کند

قدرت نرم ایالات متحده در هند زمانی مؤثر عمل می‌کند که به جای پدرسالاری، مشارکت را پیش بکشد. تبادلهای آموزشی به این دلیل رونق می‌گیرد که متقابل است و سرمایه انسانی می‌سازد؛ صادرات فرهنگی زمانی موفق عمل می‌کند که به جای تحمیل ارزش، سرگرمی آور باشد؛ و مشارکتهای فناوری زمانی موفق خواهد بود که به رشد هند کمک کند. این‌ها در مفهوم روایت‌های راهبردی، مواردی متقاعدکننده و همسو با آرمان‌های هر دو طرف است. روایت معاصر ایالات متحده از «دو دموکراسی همکار در رفاه و امنیت» به شدت با لحن سلسله‌مراتبی جنگ سرد در تضاد است. تکرار این روایت در بیانیه‌های مشترک و رسانه‌ها، تعامل ایالات متحده را امری طبیعی و سودمند برای هر دو طرف عادی‌سازی کرده است.

۳.۶. منابع مقاومت

با این حال، محدودیت‌ها همچنان پابرجاست. قدرت نرم ایالات متحده زمانی که ارزش‌ها یا پیام‌های آن با هنجارهای اجتماعی یا تصاویر ملی هند در تضاد باشد، متزلزل می‌شود. نای یادآوری می‌کند که جذابیت در نگاه بیننده نهفته است. در جامعه دموکراتیک اما کمونیستی هند، فردگرایی لیبرال طور متفاوتی تفسیر می‌شود و وقتی پیام‌های ایالات متحده بر مسائلی مانند جنسیت یا تمایل‌های جنسی از دریچه مشخصاً غربی نگریسته و تأکید می‌شود به اصطکاک می‌انجامد. نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد تنها اقلیتی از هندیان ایالات متحده را «بیشتر مداراگر» یا «بیشتر دموکرات» می‌بینند که نشان می‌دهد رهبری اخلاقی آمریکا را نمی‌توان به خودی خود پذیرفت.

اعتبار همچنان رکن اصلی قدرت نرم است. ایالات متحده زمانی که اقدام‌های

داخلی یا خارجی آن با آرمان‌های ادعایی آن در تضاد باشد، اقتدار اخلاقی خود را از دست می‌دهد. رسانه‌های هند اغلب تنش‌های نژادی یا خشونت با اسلحه را در آمریکا برجسته می‌کنند تا موعظه‌های ایالات متحده درباره دموکراسی یا تساهل را به چالش بکشند. چنین ریاکاری آشکاری اعتماد را از بین می‌برد و هشدار نای مبنی بر شکننده و برگشت‌پذیر بودن قدرت نرم را تأیید می‌کند. کاهش محبوبیت هند در طول سال‌های ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۷ نشان‌دهنده این فرسایش بود، اگرچه بهبود بعدی نشان می‌دهد که این روایت با ترمیم اعتبار دوباره احیا می‌شود.

۴.۶. چشم‌انداز مختلط

قدرت نرم ایالات متحده در هند تصویری مختلط دارد. این قدرت در حوزه‌های غیرسیاسی و عمل‌گرایانه- از جمله آموزش، سرگرمی و فناوری- رشد می‌کند و تحسین گسترده کسب می‌کند که مزایای آن ملموس است. در حوزه‌های ایدئولوژیکی یا اخلاقی و مربوط به حاکمیت، مذهب یا غرور فرهنگی ضعیف می‌شود. هند نفوذ ایالات متحده را گلچین می‌کند: آنچه را به نوسازی آن کمک کند می‌پذیرد و آنچه را تهدیدی برای استقلالش باشد رد می‌کند. این پذیرش گزینشی نشان‌دهنده کنشگری عقلانی در جهانی چندقطبی است که در آن مخاطبان می‌توانند از میان بسیاری از مدل‌های جهانی انتخاب کنند.

این روند، نشان‌دهنده تغییر گسترده‌تری در دیپلماسی عمومی جهانی است: نفوذ اکنون به گفتگو بستگی دارد، نه به تسلط. همان‌طور که آرسنو و بیر استدلال می‌کنند، در نظم اطلاعاتی چندقطبی امروز، اقلان نیازمند گوش دادن و هم‌آفرینی است (Arceneaux & Bier, 2022). هند نمونه بارز این امر است: تلاش‌ها برای «پیام‌رسانی» به هند برای همسویی به‌ندرت نتیجه می‌دهد؛ تعامل باید مانند مشارکت باشد. برنامه‌هایی مانند تبادل‌های فولبرایت، ابتکار فناوری ICET یا کمک‌های بشردوستانه ایالات متحده در مدت همه‌گیری کووید-۱۹ دقیقاً به این دلیل موفق بود که به‌جای برتری، هم‌بستگی را به‌نمایش می‌گذارد.

۷. نتیجه‌گیری

بررسی قدرت نرم ایالات متحده در هند در طول دهه گذشته، چشم‌اندازی از موفقیت‌های چشمگیر را نشان می‌دهد که با چالش‌های مداوم تعدیل شده است. حسن نیت عمیق و پایداری از طریق دیپلماسی فرهنگی، تبادل‌های آموزشی و همکاری‌های اقتصادی ایجاد شده است که پایه‌های رابطه ایالات متحده و هند را

تقویت می‌کند. تحسین هند از فناوری، آموزش عالی و فرهنگ عامه آمریکا نشان‌دهنده جذابیت پایدار نوآوری و آرمان‌های ایالات متحده است. با این حال، این نفوذ بی‌قیدوشرط نیست. دامنه قدرت نرم آمریکا با بی‌اعتمادی تاریخی، اصطکاک‌های فرهنگی و اشتباه‌های دیپلماتیکی متناوب محدود شده است. در نتیجه، افکار عمومی هند، اگرچه به‌طور کلی درباره ایالات متحده مثبت است، همچنان با تردیدهایی همراه است که به همان اندازه که با تحسین واقعی شکل گرفته است، و با تعهد محکم به استقلال راهبردی نیز همراه است.

این یافته‌ها بر این نکته تأکید دارد که برای واشنگتن، قدرت نرم در هند دارای راهبردی محسوب می‌شود که نیازمند سرمایه‌گذاری پایدار و حساسیت فرهنگی شدید است. برخلاف روابط با متحدان سنتی که میزانی از نفوذ ممکن است مفروضشان باشد، در هند این نفوذ باید کسب و به‌طور مداوم تجدید شود. اگرچه قدرت نرم نمی‌تواند جایگزین منافع سخت شود، عامل تقویت‌کننده مهمی است، به‌خصوص زمانی که مبتنی بر احترام متقابل و اولویت‌های مشترک باشد. جذابیت دانشگاه‌ها یا سرگرمی‌های آمریکایی ممکن است درهایی را باز کند، اما نفوذ پایدار منوط به اعتبار و ثبات سیاسی است. بنابراین، ایالات متحده برای حفظ و گسترش نفوذ خود باید از مدل اقلان به مدلی از مشارکت واقعی گذار کند و نشان دهد که تعامل آن با هند مبتنی بر همکاری است، نه سلسله‌مراتبی.

۸. توصیه‌های سیاستی

راهبرد بازطراحی شده ایالات متحده باید بر اساس ارکان زیر باشد.

۱.۸. از طرح‌ریزی فرهنگی تا هم‌آفرینی

در رویکرد احیاشده باید همکاری فرهنگی را بر طرح‌ریزی یک‌جانبه اولویت داد. ایالات متحده به‌جای تکیه بر صادرات یک‌طرفه رسانه‌ها یا ارزش‌های آمریکایی، باید به‌طور فعال با صنایع فرهنگی پویای هند هم‌آفرینی کند. به‌طور مثال، تولیدات مشترک فیلم یا پخش برخط ممکن است آرمان‌های مشترکی را به‌نمایش بگذارد و حس برابری را به‌جای تسلط فرهنگی تقویت کند. به‌علاوه، ابتکارهای مبتنی بر مهاجران که مشارکت آمریکاییان هندی‌تبار را برجسته و تبادل هنری را تشویق می‌کند، پیوندهای حیاتی را تقویت می‌کند. وقتی تبادل فرهنگی غنی‌سازی متقابل و نه تحمیلی تلقی شود، قدرت نرم مشروعیت عمیقی می‌یابد.

۲.۸. تعمیق مشارکت‌های آموزشی و پژوهشی

آموزش همچنان قدرت‌مندترین و پایدارترین ابزار نفوذ آمریکاست. واشنگتن باید بورسیه‌ها و کمک‌هزینه‌های تحصیلی را برای دانشجویان هندی، با تمرکز ویژه بر دانشجویان کم‌درآمد و محروم، گسترش دهد تا جذابیت آموزش عالی ایالات متحده افزایش یابد و برداشتها از سخاوت آمریکایی تقویت شود. تقویت برنامه فولبرایت و ایجاد «مشارکت دانش ایالات متحده و هند» در مقیاس بزرگ ممکن است سالانه هزاران محقق را در علوم، فناوری و علوم اجتماعی تأمین مالی کند. هم‌زمان، ساده‌سازی موانع بوروکراتیکی برای ویزاهای دانشجویی و حرفه‌ای، سیگنال روشنی از گشودگی ارسال می‌کند، زیرا هر تجربه مثبت ویزا، حسن نیت را پرورش می‌دهد. برای گسترش نفوذ آموزشی آمریکا به کسانی که قادر به تحصیل در خارج از کشور نیستند، ایالات متحده باید تحقیقات مشترک و برنامه‌های مدرک دوگانه را بین دانشگاه‌های آمریکایی و هندی تشویق کند. کار مشترک درباره چالش‌های جهانی با ارتباط مستقیم با هند - از جمله بهداشت عمومی، هوش مصنوعی یا راه‌حل‌های اقلیمی - به‌طور قدرتمندی نشان می‌دهد که تخصص آمریکایی در پیشرفت مستقل هند سرمایه‌گذاری شده است.

۳.۸. تثبیت نفوذ در رفاه مشترک

همکاری اقتصادی و فناوری باید محور هر راهبرد معتبر قدرت نرم باشد. ایالات متحده باید چارچوب‌های تجاری و سرمایه‌گذاری مفید و مشهود برای روایت رشد هند را در اولویت قرار دهد، از جمله توافق تجاری متعادل که اولویت‌های هر دو کشور در آن منظور شده باشد. دیپلماسی عمومی باید به‌طور فعال همکاری‌های موفق مانند شرکت‌های آمریکایی شغل‌آفرین در هند یا استارت‌آپ‌های هندی گسترش‌دهنده بازارهای آمریکا را تبلیغ کند تا با روایت‌های وابستگی مقابله کند. علاوه بر این، طرح‌های زیرساختی و توسعه‌ای اجرا شده با سرمایه‌گذاری مشترک، چه در انرژی‌های تجدیدپذیر و چه در شهرهای هوشمند، به‌طور ملموس حضور ایالات متحده را در نوسازی هند تثبیت می‌کند. پیشرفت‌های ملموس در زندگی روزمره، سطحی از حسن نیت ایجاد می‌کند که هیچ کمپین تبلیغاتی نمی‌تواند آن را تکرار کند. گسترش همکاری از طریق چارچوب‌هایی مانند ابتکار عمل در فناوری‌های حیاتی و نوظهور (iCET) و راه‌اندازی صندوق نوآوری مشترک، پیشرفت متقابل در زمینه‌هایی مانند هوش مصنوعی، زیست‌فناوری و اکتشاف‌های فضایی را به نمادهای موفقیت مشترک تبدیل می‌کند.

۴.۸. تضمین ثبات و احترام راهبردی

در حوزه ژئوپلیتیکی، ایالات متحده باید سیاستی ظریف‌تر و منسجم‌تر را در قبال جنوب آسیا دنبال کند. اذعان به حساسیت‌های امنیتی هند، به‌ویژه دربارهٔ ثبات منطقه‌ای، برای رفع بی‌اعتمادی دیرینه ضروری است. اقدام‌های سیاسی و منعکس‌کنندهٔ این درک، مانند مشاوره با دهلی‌نو دربارهٔ تحولات مهم منطقه‌ای، تعهد واشنگتن را به این همکاری برجسته می‌کند. همکاری دفاعی باید در چارچوبی سازنده و با تمرکز بر منافع مشترک مانند حفظ صلح، امنیت دریایی و کمک‌های بشردوستانه شکل گیرد. از همه مهم‌تر، حمایت قاطع و علنی ایالات متحده از آرمان‌های هند برای رهبری جهانی، از جمله تلاش آن برای کسب کرسی دائم در شورای امنیت سازمان ملل، احترام آمریکا به جایگاه بین‌المللی هند را تأیید می‌کند.

۵.۸. نوسازی جایگاه دیپلماتیکی و تعامل عمومی

دیپلماسی عمومی ایالات متحده باید برای دسترسی و ارتباط بیشتر نوسازی شود. شبکهٔ مراکز آمریکایی باید به شهرهای کوچک‌تر گسترش یابد و با پلتفرم‌های موبایل و دیجیتالی تکمیل شود که برنامه‌هایی را به زبان‌های محلی عرضه می‌دارند. اطلاع‌رسانی دیجیتال باید تکامل یابد تا با جوانان هندی در پلتفرم‌هایی که مدام از آن‌ها استفاده می‌کنند ملاقات کنند و از داستان‌سرایی خلاقانه برای برجسته‌کردن داستان‌های موفقیت همکاری ایالات متحده و هند استفاده کند. این نوسازی باید با تغییر در موضع دیپلماتیک از سخنرانی به گوش‌دادن همراه باشد. انجمن‌هایی که مقام‌های آمریکایی صادقانه با دانشجویان، روزنامه‌نگاران و جامعهٔ مدنی هند تعامل می‌کنند، تعامل آمریکا را انسانی جلوه می‌دهد و با برداشت‌های تکبرآمیز مقابله می‌کند. در ایجاد اعتماد همچنین لازم است احتیاط به‌خرج داد؛ انتقاد عمومی از امور داخلی هند اغلب با تقویت احساسات ملی‌گرایانه نتیجهٔ معکوس می‌دهد. مسائل حساس به‌طور خصوصی و از طریق ابتکارهای مشارکتی به‌طور مؤثرتری بررسی می‌شود. در نهایت، ثبات در سیاست و لحن بسیار مهم است. سیگنال‌های متناقض شک‌و‌تردید ایجاد می‌کند، در حالی که پیش‌بینی‌پذیری نشان‌دهندهٔ قابلیت اطمینان و احترام است که خود نوعی قدرت نرم است.

ایالات متحده با اصلاح راهبرد خود در این راستا می‌تواند رابطه‌ای پایدارتر و مبتنی‌بر اعتماد با هند ایجاد کند. این تلاش صرفاً مربوط به مدیریت وجهه نیست،

بلکه درباره ایجاد پایه‌ای مقاوم برای همکاری راهبردی است. در نظم جهانی در حال گذار، داشتن اندوخته‌ای قوی از حسن نیت متقابل ضروری است و هر دو کشور را قادر می‌سازد اختلاف‌ها را مدیریت و از فرصت‌های مشترک بهره‌برداری کنند. اگر قدرت نرم ایالات متحده با فروتنی، خلاقیت و ثبات به کار گرفته شود، چسب اخلاقی و فرهنگی پایدار این همکاری حیاتی برای دهه‌های آینده عمل می‌کند.

تعارض منافع

این مقاله مشمول هیچ گونه تعارض منافع نیست.

اصول اخلاقی

نویسنده در انتشار این مقاله، به‌طور کامل از اخلاق نشر، از جمله سرقت ادبی، سوءرفتار، جعل داده‌ها یا ارسال و انتشار دوگانه پرهیز داشته است؛ منفعت تجاری در این راستا وجود ندارد. این مقاله حاصل تحقیقات خود نویسنده است و اصالت محتوای آن را اعلام داشته است. تألیف این مقاله به هوش مصنوعی داده نشده است.

دسترسی به داده‌ها

در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر درخصوص نحوه تجزیه و تحلیل داده‌ها در این مقاله، با نویسنده مسئول مکاتبه فرمایید.

منابع

- اشرفی حر، شیخ‌الاسلامی مح. (۱۴۰۲). «رویکرد ایالات متحده آمریکا در قبال ابتکار کمربند-جاده در پرتو راهبرد کلان آمریکا در قبال چین (۲۰۱۳-۲۰۲۰)». *مطالعات کشورها*. ۱۱(۱): ۱۳۱-۱۶۰. <https://doi.org/10.22059/jcountst.2023.91657>
- امامی فرح، سازمند ب، مظفری فلارتی م. (۱۴۰۲). «تأثیر تحریم‌های جنگ اوکراین بر روابط دفاعی هند و روسیه». *مطالعات کشورها*. ۱(۴): ۶۶۷-۶۹۷. <https://doi.org/10.22059/jcountst.2023.365264.1064>
- صادقی س. (۱۴۰۳). «نگاه ایرانی به بریکس و تحولات نظام بین‌الملل: رویکردسنجی مقالات علمی-پژوهشی ایرانی در حوزه روابط بین‌الملل». *مطالعات کشورها*. ۲(۲): ۲۲۱-۲۴۸. <https://doi.org/10.22059/jcountst.2024.369490.1086>
- صفری ع، مرادی فر س. (۱۴۰۳). «ریسک‌زدایی در روابط چین و ایالات متحده و تأثیر آن بر نظم منطقه‌ای و بین‌المللی». *مطالعات کشورها*. ۲(۲): ۲۴۹-۲۷۸.

- <https://doi.org/10.22059/jcountst.2024.369471.1085>
- 360tf. (2023). "US becomes India's biggest trading partner in FY23". <https://www.360tf.trade/us-becomes-indias-biggest-trading-partner-in-fy23-report/>.
- Ahmed RQ. (2022). "Bharatiya Janata party, the rise of Modi and Indian foreign policy". In Ahmed RQ. (Ed.). *Pakistan Factor and the Competing Perspectives in India: Party Centric View* (pp. 53–73). Springer. https://doi.org/10.1007/978-981-16-7052-7_4.
- Arceneaux P, Bier LM. (2022). "Cultural considerations and rigorous qualitative methods in public diplomacy research". *Place Branding and Public Diplomacy*. 18(3): 228–239. <https://doi.org/10.1057/s41254-021-00232-4>.
- Ashrafi HR, Sheikholeslami MH. (2023). "The approach of the United States of America towards the Belt and Road Initiative in the light of the US Grand Strategy towards China (2013-2020)". *Journal of Countries Studies*. 1(1): 131-160. <https://doi.org/10.22059/jcountst.2023.91657>. [in Persian]
- Benshoff HM, Griffin S. (2021). *America on Film: Representing Race, Class, Gender, and Sexuality at the Movies*. John Wiley & Sons.
- Crane D. (2014). "Cultural globalization and the dominance of the American film industry: Cultural policies, national film industries, and transnational film". *International Journal of Cultural Policy*. 20(4): 365-382. <https://doi.org/10.1080/10286632.2013.832233>.
- deLisle J. (2020). "Foreign policy through other means: Hard power, soft power, and China's turn to political warfare to influence the United States". *Orbis*. 64(2): 174-206. <https://doi.org/10.1016/j.orbis.2020.02.004>.
- Duggal M. (2023). "India's position in a new US–China cold war: Pointed alignment strategy and middle power diplomacy". In *Indo-Pacific Strategies and Foreign Policy Challenges*. Routledge.
- Emamifar A, Sazmand B, Mozaffari Falarti M. (2024). "The impact of Ukraine war sanctions on India-Russia defense relations". *Journal of Countries Studies*. 1(4): 667-697. <https://doi.org/10.22059/jcountst.2023.365264.1064>.
- Golan GJ, Yang SU. (2013). "Diplomat in chief? Assessing the influence of presidential evaluations on public diplomacy outcomes among foreign publics". *American Behavioral Scientist*. 57(9): 1277-1292. <https://doi.org/10.1177/0002764213487735>.
- Goldsmith BE, Horiuchi Y. (2009). "Spinning the globe? U.S. public diplomacy and foreign public opinion". *The Journal of Politics*. 71(3): 863-875. <https://doi.org/10.1017/S0022381609090768>.
- Greene M, Batalova J. (2024). "Indian immigrants in the United States". *Migrationpolicy.Org*. <https://www.migrationpolicy.org/article/indian-immigrants-united-states>.
- Gupta AK. (2013). "Soft power of the United States, China, and India: A comparative analysis". *Indian Journal of Asian Affairs*. <https://www.jstor.org/stable/43550355?seq=1>.
- Hindustan Times. (2025). "USAID move to halt new funds could impact initiatives in India". January 26. <https://www.hindustantimes.com/india-news/usaid-move-to-halt-new-funds-could-impact-initiatives-in-india-101737915455316.html>.
- (2019). "Avengers Endgame India box office: First Hollywood film ever to enter ₹300 cr club, set to earn \$2 bn worldwide". https://www.hindustantimes.com/bollywood/avengers-endgame-india-box-office-first-hollywood-film-ever-to-enter-rs-300-cr-club-set-to-earn-2-bn-worldwide/story-dIX7z1FfPGFW0BzcREzFwK.html?utm_source=chatgpt.com.
- Hossain M, Obaidullah M. (2025). "China's diplomatic approach to the rohingya crisis: Balancing economic interests and humanitarian concerns". In Ullah AA. (Ed.). *Handbook of Migration, International Relations and Security in Asia* (pp. 1–24). Springer Nature Singapore. <https://doi.org/10.1007/978-981-99-8001->

- 7 68-1.
- IBEF. (2025). "India-US trade: Exports, imports & economic relations". <https://ibef.org/indian-exports/india-us-trade>.
- Joshi Y. (2020). "India 2019: Foreign policy dilemmas and their domestic roots". *Asia Maior-An Italian think tank on Asia*. <https://www.asiamaior.org/the-journal/13-asia-maior-vol-xxx-2019/india-2019-foreign-policy-dilemmas-and-their-domestic-roots.html>.
- Kaura V. (2025). "India's diplomacy of dual alignments: Russia and the US". *Russia*. October 10. <https://www.rusi.org>.
- Kim M. (2009). "Evaluating US soft power in Asia: Military, economic and sociopolitical relationships between Asia and the United States". *Contemporary Politics*. <https://doi.org/10.1080/13569770903132540>.
- Lou C. (2024). "U.S.-India defense cooperation: Progress, motivation and constraints". *China International Strategy Review*. 6(2): 305-318. <https://doi.org/10.1007/s42533-024-00167-4>.
- Mahajan G. (2020). "India: The challenge of being plural and multicultural". In *Routledge Handbook on the Governance of Religious Diversity*. Routledge.
- Mantena RS. (2018). "Anticolonialism and Federation in Colonial India". *Ab Imperio*. 3: 36-62. <https://doi.org/10.1353/imp.2018.0059>.
- McCarthy J. (2015). *Obama Honored As Chief Guest At India's Republic Day Festivities*. WUNC. January 26. <https://www.wunc.org/2015-01-26/obama-honored-as-chief-guest-at-indias-republic-day-festivities>.
- Mohan CR. (2025). "India and the rebalancing of Asia". *Foreign Policy*. October 2. <https://foreignpolicy.com/2025/09/26/india-modi-geopolitics-china-asia-usa-indo-pacific-balance-power/>.
- Mohan T. (2020). "What you need to know about the 'Quad'. in charts". *Brookings*. <https://www.brookings.edu/articles/what-you-need-to-know-about-the-quad-in-charts/>.
- Mohan T, Pita A. (2020). "What did Trump's India trip accomplish?". *Brookings*. <https://www.brookings.edu/articles/what-did-trumps-india-trip-accomplish/>.
- Nye JS. (2023). "Get smart: Combining hard and soft power". In Nye JS. (Ed.). *Soft Power and Great-Power Competition: Shifting Sands in the Balance of Power Between the United States and China* (pp. 63-66). Springer Nature. https://doi.org/10.1007/978-981-99-0714-4_8.
- (2017). "Soft power: The origins and political progress of a concept". *Palgrave Communications*. 3(1): 17008. <https://doi.org/10.1057/palcomms.2017.8>.
- (1990). "Soft power". *Foreign Policy*. 80: 153. <https://doi.org/10.2307/1148580>.
- Obaidullah M. (2025). "CPEC's Afghan push poses a new challenge for India". *East Asia Forum*. <https://doi.org/10.59425/eabc.1759831200>.
- (2023). "From historical bonds to modern alliances: Decoding China's relations with Afghanistan". *The Geopolitics*. October 26. <https://thegeopolitics.com/from-historical-bonds-to-modern-alliances-decoding-chinas-relations-with-afghanistan/>.
- Obaidullah M, Begum R. (2025). "The Rohingya crisis and its effect on Bangladesh-Myanmar bilateral relations: A historical analysis". In Ullah AA. (Ed.). *Handbook of Migration, International Relations and Security in Asia* (pp. 1-19). Springer Nature Singapore. https://doi.org/10.1007/978-981-99-8001-7_14-1.
- Obaidullah M, Hossain M. (2025). "China's soft power strategy in the Middle East and East Asia: A comparative analysis". In *Handbook of Migration, International Relations and Security in Asia* (pp. 1-22). Springer, Singapore. https://doi.org/10.1007/978-981-99-8001-7_17-1.
- Obaidullah M, Howlader MR. (2025). "Assessing geopolitical and socio-economic consequences of India-Bangladesh water disputes". *Discover Global Society*. 3(1):

1. <https://doi.org/10.1007/s44282-025-00137-0>.
- Obaidullah M, Raihan MS. (2024). "Soft power competition: A comparative analysis of China and the US in South Asia". In *Soft Power and Diplomatic Strategies in Asia and the Middle East* (pp. 197–226). IGI Global Scientific Publishing. <https://doi.org/10.4018/979-8-3693-2444-8.ch013>.
- Pande A. (2017). "India and its diaspora: Charting New avenues of engagement". *International Studies*. 54(1–4): 180-195. <https://doi.org/10.1177/0020881718777592>.
- Parmar I, Cox M. (2010). *Soft Power and US Foreign Policy*. Routledge. <https://research.manchester.ac.uk/en/publications/soft-power-and-us-foreign-policy>.
- Rajesh YP, Dayal S. (2024). "Indian election commission bats away concerns in record-breaking ballot count". *Reuters*. June 3. <https://www.reuters.com/world/india/india-poll-panel-says-642-mln-voters-cast-ballots-general-election-2024-06-03/>.
- Reuters*. (2024). "Top streaming platforms in content-hungry India". August 28. <https://www.reuters.com/business/media-telecom/top-streaming-platforms-content-hungry-india-2024-08-28/>.
- Ruiz NG, Im C, Huang C, Silver L. (2023). "Indian Americans' views of India and other places". *Pew Research Center*. July 19. <https://www.pewresearch.org/race-and-ethnicity/2023/07/19/indian-americans-views-of-india-and-other-places/>.
- Sadeghi S. (2024). "Iranian view on BRICS and developments in international system: Examining the research approaches of Iranian scientific-research articles on international relations". *Journal of Countries Studies*. 2(2): 221–248. <https://doi.org/10.22059/jcountst.2024.369490.1086>. [in English]
- Safari A, & Moradifar S. (2024). "De-risking in the China and US relations and its impact on the regional and international order". *Journal of Countries Studies*. 2(2): 249-278. <https://doi.org/10.22059/jcountst.2024.369471.1085>. [in Persian]
- Saraswat S. (2023). "Poliheuristic analysis: 2008 Indo-US civil nuclear agreement". *E-International Relations*. <https://www.e-ir.info/2023/07/18/poliheuristic-analysis-2008-indo-us-civil-nuclear-agreement/>.
- Scott-Smith G. (2011). *Soft Power, US Public Diplomacy and Global Risk*. Brill. https://brill.com/display/book/edcoll/9789047441755/Bej.9789004179400.i-309_008.xml.
- Singh K, Brunnstrom D, Singh K. (2025). "US religious freedom panel urges sanctions against India's external spy agency". *Reuters*. March 26. <https://www.reuters.com/world/us-religious-freedom-panel-urges-sanctions-against-indias-external-spy-agency-2025-03-25/>.
- Stephens RJ. (2017). "Culture, entertainment, and religion in America". In *Oxford Research Encyclopedia of Religion*. <https://doi.org/10.1093/acrefore/9780199340378.013.446>.
- Sullivan de Estrada K. (2023). "India and order transition in the Indo-Pacific: Resisting the Quad as a 'security community'". *The Pacific Review*. 36(2): 378-405. <https://doi.org/10.1080/09512748.2022.2160792>.
- Tellis AJ. (2023). "America's bad bet on India". *Foreign Affairs*. May 1. <https://www.foreignaffairs.com/india/americas-bad-bet-india-modi>.
- Uppal R. (2024). "Deepening US-India strategic partnership: Beyond arms sales to joint production and co-development". *International Defense Security & Technology*. <https://idstch.com/geopolitics/deepening-us-india-strategic-partnership-beyond-arms-sales-to-joint-production-and-co-development/>.
- Verma V. (2019). "Exclusive livestream event with Robert Downey Jr". April 18. <https://glamsham.com/hollywood/entertainment-news/exclusive-livestream-event-with-robert-downey-jr/>.
- Vlassis A. (2016). "Soft power, global governance of cultural industries and rising powers: The case of China". *International Journal of Cultural Policy*. 22(4): 481-496. <https://doi.org/10.1080/10286632.2014.1002487>.

- The White House. (2021). "FACT SHEET: Biden-Harris administration delivers emergency COVID-19 assistance for India". April 28. <https://bidenwhitehouse.archives.gov/briefing-room/statements-releases/2021/04/28/fact-sheet-biden-harris-administration-delivers-emergency-covid-19-assistance-for-india/>.
- Yadav RS. (1993). "Nam in the new world order". *India Quarterly: A Journal of International Affairs*. 49(3): 47-68. <https://doi.org/10.1177/097492849304900302>.
- Zakharov A. (2024). *India-Russia Relations in Troubled Times: Steady but Stagnating*. Center for Asian Studies. https://www.ifri.org/sites/default/files/migrated_files/documents/atoms/files/ifri_zakharov_india_russia_2024.pdf.
- Zaman NT, Sohel MS, Obaidullah M, Hossen MS, Rahman MT, Sifullah MK, Sarker MFH. (2023). "Factors shaping Bangladeshi students' migration decision using push-pull theory: A focus group study". *SN Social Sciences*. 4(1): 4. <https://doi.org/10.1007/s43545-023-00797-2>.

آماده انتشار